Milliyet
ÇOCUK
25 Eylül 1978 • Sayı 39 • 750 kuruş

POSTER

GÖKMEN

bir çizgi-romanın tamamı

GÜMÜŞ GÖLÜN HAZİNESİ

püskül ile çilli

ÇİLLİ BİR KEZ DAHA HİLE YAPMAK İSTEDİ.. BİR KEZ DAHA CEZASINI BULDU .. TABİİ BİZE DE "OH OLSUN" DEMEK DÜŞER...

OKURUN SESİ

Pembe Panter'i çok seviyor, tatilini bitirip aramıza döneceği günleri sabırsızlıkla bekliyorum.
Arzu Ersoy (İstanbul)

Milliyet Çocuk Dergisini çok seviyorum. Resim, şiir, öykü gibi çeşitli konularda yarışmalar yapılamaz mı?
Serdar Kudu (Ankara)

Acaba yeniden dergimizde yarışma ve kupon köşelerine yer verebilir misiniz?
Şule Eren (Amasya)

Daha önce yaptığımız yarışmalara gösterdiğiniz ilgi bizi öylesine sevindirdi ki, gelecekte yeni yarışmalar düzenlemek için şimdiden çalışıyoruz sevgili okurlarımız. Önerileriniz için teşekkürler.

Dergimizi çok seviyorum. Totoş'un serüvenlerini yeniden yayımlayamaz mısınız?
Özlem Gönülşen (İzmir)

Pembe Panter ve Totoş gelecekte yeni serüvenleriyle aramızda olacaklar sevgili okurlarımız.

bizden size

Dergimizde yayımlanan yazı dizileri, çizgi - romanlar ve posterler konusundaki düşüncelerinizi öğrenmek için bir soruşturma düzenledik. Gerekli açıklamayı 55. sayfamızda bulacağınız soruşturmaya yanıt gönderen okuyucularımız arasından çekeceğimiz kura sonucu 100 kişiye birer kitap armağan edeceğiz. Amacımız dergimizi sizin daha da çok sevebileceğiniz bir biçime getirmek olacak. Yanıtlarınızı bekliyoruz.

Öykümüz Gülşen Girginkoç'tan. Daha önce "Küçük Kızlardan Biri" adlı öyküsünü yayımladığımız Girginkoç, İstanbul'da doğdu. Devlet Tiyatrosu Çocuk Bölümün'de on üç yıl çalıştı. AST ve Dostlar Tiyatrosu topluluklarında oyuncu olarak görev aldı. Şiirler ve radyo oyunları yazdı. Bir kızı, bir de oğlu var.

Gelecekte yeni bir fotoromana başlayacağımızı şimdiden duyururken, bu sayımızda BODRUM TAKIMI fotoromanımız sona eriyor, sevgili okurlar. Gönderdiğiniz mektuplardan anladığımız kadarıyla BODRUM TAKIMI oldukça beğeni kazanmış bir çok okurumuz yeni fotoromanların yayımlanmasını öneriyor. Bu ilgi bizi cok sevindirdi.

Sevgili okurlarımız Pıtırcık'ın Serüvenlerinin bu sayımızda sona erdiğini düşünmeyin. Gelecekte Pıtırcık'ın yeni serüvenlerine yine yer ayıracağız.

Bu sayımızda Ret Kit'in yeni bir serüvenine başladık. Gelecek hafta sona erecek olan "Kentte Gezinti" adlı güzel serüvenden sonra kahramanımız bir süre bizlerden ayrılacak.

Gelecek sayımızda dergimizin bir cildi daha tamamlanıyor. Her yeni ciltten önce yeniliklerimizi sizlere duyuruyoruz. Okul döneminin hız kazandığı bir süreç içindeyiz. Dergimizin içeriği bu ölçülerde çeşitli bilgileride kapsayacak.

Haftaya buluşuncaya dek mutluluk ve esenlik dolu bir hafta diliyoruz.

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1978 / Sayı 39

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd Şti tarafından hazırlanmış
Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır

25 Eylül 1978

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları
Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: Yıllık : 338 TL — Altı aylık : 169 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

atasözleri

Bence "Dayak Cennetten Çıkmadır." sözü çok yanlıştır. Dayak barbarca bir şiddet hareketidir. Biz hayvanlara bile dayak atılmadığı bir çağda yaşadığımıza göre, kimsenin kimseye böyle bir şiddet hareketinde bulunmaya hakkı yoktur. Aksine insanlar birbirleriyle iyi geçinmelidirler. Bunun için bu söz yanlıştır.

— SERDAR BOZKUŞ
(Fındıkzade — İSTANBUL)

İŞTE BAŞKANIMIZ.. KARŞIDAKİ ULU AĞAÇ.. BİR MİLYON YILDAN ÇOK YAŞAMIŞ...

HOŞ GELDİNİZ DOSTLAR

HOŞ BULDUK. AMA SİZ ÖTEKİLER GİBİ YÜRÜMÜYORSUNUZ

AĞAÇ DEDİĞİN TOPRAĞA KÖK SALAR...

ONLAR NEDEN YÜRÜYORLAR ÖYLEYSE AĞAÇ DEĞİLLER Mİ ?

YANITI ÇOK UZUN BU SORUNUZUN. ANLATAYIM...

BİNLERCE YIL ÖNCE GEZEGENİMİZ HER YANI BİTKİLER VE AĞAÇLARLA DOLU ŞİPŞİRİN BİR YERDİ...

ŞİMDİ BULUNDUĞUMUZ YER. UÇSUZ BUCAKSIZ BİR ORMANIN ORTALARIYDI... O ZAMANLAR YENİ FİLİZLENMİŞ BİR AĞAÇCIKTIM.. NE BİR HAYVANCAĞIZA YUVA OLACAK KOVUĞUM, NE BİR CANLIYA SUNACAK.. YEMİŞİM YOKTU.. BU YÜZDEN ÇEVREMDEKİ YETİŞKİN AĞAÇLARA KISKANARAK BAKARDIM...

ARADAN YILLAR GEÇTİ.. BÜYÜDÜM.. ORMANDA YETİŞEN BİR TÜR MAYMUN AİLESİ DALLARIMDA YUVA YAPMIŞTI.. ÇOK MUTLUYDUM..

ÇOK UZUN ÖMÜRLÜ BİR AĞAÇ TÜRÜNDENİM BEN. BU NEDENLE, MAYMUN AİLESİNİN PEK ÇOK KUŞAĞININ DOĞUP YAŞLANMALARINA VE ÖLÜP GİTMELERİNE TANIK OLDUM...

BÖYLECE BİR KAÇ YÜZYIL GELDİ GEÇTİ.. YAZLARDAN BİR YAZ KURAKLIK KASTI, KAVURDU.. ORTALIĞI.. AĞAÇ ARKADAŞLARIMIN ÇOĞU KURUDU GİTTİ...

KÖKLERİM DERİNLERDE OLDUĞU İÇİN, BEN BİR YER ALTI SUYUNDAN BESLENİYORDUM... KAYNAĞI NEREDEDİR BİLMİYORUM.. AMA BU SU HİÇ KURUMADI.

SONRAKİ BİR ÇOK YAZ DA KURAKLIK SÜRDÜ. ORMANDA BENDEN BAŞKA CANLI AĞAÇ KALMADI.. AÇ KALAN ORMAN HAYVANLARI ÇOKTAN ÇEKİLİP GİTMİŞLERDİ.. MAYMUN AİLESİ DE GÖÇ ETMİŞTİ. BEN YAPAYALNIZDIM ARTIK...

BÖYLECE YILLAR GEÇTİ.. KURAKLIK BİTTİ.. ÇEVREMDE YENİ AĞAÇLAR YETİŞMEYE BAŞLADI. ESKİ AĞAÇLARIN ÇÜRÜYEN GÖVDELERİ TOPRAĞI BESLEMİŞ, YENİ YETİŞENLER İÇİN DOĞAL GÜBRE OLMUŞLARDI...

ORMANIN EN YAŞLI, EN BİLGE AĞACIYDIM ARTIK.. TÜM BİTKİLER BENİ BAŞKAN SEÇTİLER.. BURADA BOL BESİN OLDUĞUNU ANLAYAN HAYVANLAR GELİP YERLEŞTİLER. DALLARIMIZDA KUŞLAR CIVILDAMAYA BAŞLADI...

BİR GÜN YEPYENİ YARATIKLAR GELDİ... MAYMUNA BENZİYORLARDI AMA ONLARDAN FARKLIYDILAR.. BİR KAÇ YÜZ BİN YIL SONRA ÖĞRENDİM.. BİZİM MAYMUN AİLESİ KUŞAKTAN KUŞAĞA DEĞİŞMİŞ, İLERİDE "İNSAN" DENİLECEK BİR TÜR'E DÖNÜŞMEYE BAŞLAMIŞTI...

YALNIZ BU DÖĞÜŞKEN BİR TÜRDÜ . KONUŞMALARINDAN KENDİLERİNİ YOK ETMEK İSTEYEN DÜŞMANLARINDAN KAÇARKEN BURAYA SIĞINDIKLARINI ANLADIM...

DÜŞMANLARIMIZ BİZİ BURADA BULAMAZLAR

GEÇİTİ İYİ KAPATTIK. BİZİ BULMALARI OLANAKSIZ..

BU KARARDAN SONRA ÇEKİP GİTTİLER. GİTMELERİNE SEVİNMİŞTİK. ÇÜNKÜ ORMANA ÇOK ZARAR VERİYORLARDI.. HAYVANLARI GEREKSİZ YERE ÖLDÜRÜYOR, AĞAÇLARI KIRIP YAKIYORLARDI.

OLAMAZ BÖYLE BİR ŞEYİ DÜŞÜMDE GÖRSEM İNANMAZDIM !

HEY ARKADAŞ SEN KİMSİN? NESİN ?

SİZİN GİBİ BİR AĞACIM...

AYNI TÜRDEN CANLILARIN BİRBİRLERİNİ YOK ETMEK İSTEMELERİNE ŞAŞTIM KALDIM. BİR KAÇ YÜZ YILDA ÇOĞALDILAR. ORMANA SIĞAMAZ OLDULAR...

BURADAN GİDELİM BESLENEBİLECEĞİMİZ YENİ YERLER BULALIM..

GİDELİM YENİ YERLER BULALIM.

YÜZBİNLERCE YIL HABER ALAMADIM ONLARDAN.. BİR GÜN GARİP BİR ŞEY OLDU..

ŞURAYA BAKIN ÇOCUKLAR...

BİR AĞAÇ YÜRÜYEN BİR AĞAÇ..

AMA SENİN AYAKLARIN VAR. YÜRÜYORSUN.

KAÇIP KURTULMANIN TEK YOLU BU- SİZ DE BENİM GİBİ YAPIN YÜRÜMEYE ÇALIŞIN..

ANLAT BİZE NELER OLUYOR BU DAĞLARIN ÖTESİNDE?

İNSAN DENİLEN İKİ AYAKLI CANLILARIN BEYİNLERİ GELİŞTİKÇE BİZLERDEN YARARLANDILAR..

YEMİŞLERİMİZİ YEDİLER GÖVDELERİMİZDEN EVLER TAŞIMA ARAÇLARI, KAĞIT KALEM YAPTILAR.. BU İŞLER İÇİN DALLARIMIZI SEVE SEVE VERİRİZ. AMA BUNUNLA YETİNMEDİLER..

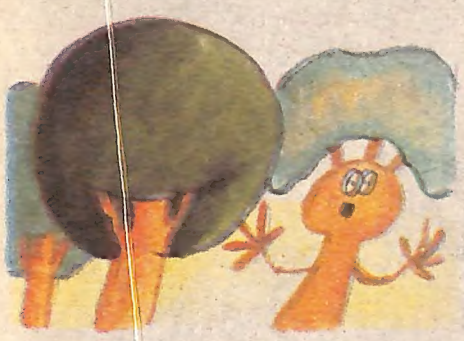

BU TOPRAK AZ DAHA ÇOK TARLA GEREK..

YAKALIM ŞU AĞAÇLARI GİTSİN..

AMA BİZİ YAKIP AÇTIKLARI TARLALAR İŞE YARAMADI.. ÇÜNKÜ AĞAÇ OLMAYAN YERLERDE SELLER TOPRAKLARI SÜPÜRÜP GÖTÜRÜR.. BUNA "EROZYON" DİYORLAR..

AĞAÇLARLA BİRLİKTE TOPRAK'LAR DA AZALDI.. İKLİM SERTLEŞTİ.. CANLILAR AÇLIKTAN ÖLDÜLER.. İNSANLARIN KURDUĞU GÖRKEMLİ ŞEHİRLER ISSIZ KALDI.

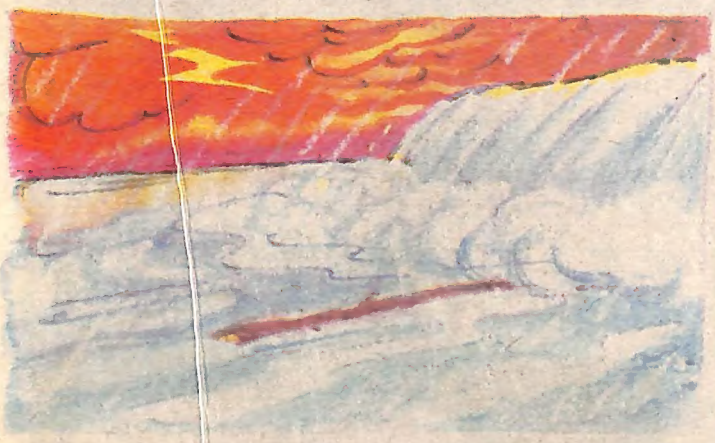

DENİZ KIYILARINA ÇEKİLEN İNSANLAR, TAŞ DEVRİ KOŞULLARINDA YAŞIYORLAR. SON KEZ BALTALARLA SALDIRDILAR.. YAŞAMA İÇGÜDÜMÜZ ÖYLESİNE AĞIR BASTI Kİ, O ANDA DALLARIMIZ KOLA, KÖKLERİMİZ AYAĞA DÖNÜŞTÜ...

ŞİMDİ ONLARLA SAVAŞIYORUZ.. SİZ DE BİZE KATILIN...

GAYRET ARKADAŞLAR

BU SÖZLERDEN SONRA ÇEVREMDEKİ AĞAÇLAR AYAKLANDILAR.. BENSE AĞAÇ OLARAK KALMAK KÖKLÜ KALMAK ZORUNDAYIM... HEPSİNİN BAŞKANIYIM ÇÜNKÜ..

DEVAM EDECEK

BİR ÖYKÜ

GÜNEŞ'LE KÜÇÜK KIZ SÖZLEŞTİLER EL ELE VERDİLER

GÜLŞEN GİRGİNKOÇ

Güneşin canı sıkılıyordu o sabah. Bir türlü gönül rahatlığıyla, sereserpe açılamıyordu gökyüzünde. Güzel mi güzel bulutların arkasına gizleniyor, arada bir şöyle, isteksiz meydana çıkıp, bakıyordu yeryüzüne... "Of of, ne kötü," diye, yorgun, mutsuz mırıldanıyor, sonra kalın, koyu bir bulut arıyordu iyice gizlenmek için.

Yeryüzünde, kocaman kentlerin birinde, büyük köprülerin, uzun yolların, sağlam yapıların ve pek çok otomobillerin olduğu kentlerden birinde, bir çocuğun da canı sıkılıyordu. ("Bir çocuğun da" dedik ama belki başkalarının da canı sıkılıyordu.)

Ödevini yapmak için oturduğu masanın başında, kitaplarına her eğilişinde akan burnu ona hiç rahat vermiyordu. Burnunu çektiğinde de ablası, "Ayıptır. Burnunu çekip durma," diye paylıyordu. Sessizce gidip, muslukta burnunu bir güzel temizleyip geliyordu ama az sonra gene...

Kızıyordu.... Sıkılıyordu... "Off of" diye soluklandı, pencereden dışarı bakmaya başladı. Güneş yoktu. İncecik ağaçların yapraksız dallarına tutunmuş, sessiz bir sabah vardı dışarda. Ödevini bitirmesi gerekiyordu. Üstelik, yanlışsız ve tertemiz yapmalıydı... Sırası mıydı şimdi? Neden boyuna burnu akıp duruyordu?.. Saçlarını da ne kadar zor taramıştı bu sabah... Dolaşmış, karmakarışık olmuşlardı. Islatmış, kalın dişli tarakla uğraşa uğraşa zorla açabilmişti... Taramasına tarıyordu da, örmesini bir türlü beceremiyordu.

– Abla, n'olur, saçlarımı örsene.

– Çekil çekil, mutfağa öyle gelinmez.

– Peki, ben seni banyoda beklesem gelir misin?

– Görüyorsun kahvaltı hazırlıyorum. İşim var.

– Ayyy, abla n'olursun ör saçlarımı...

Sıkı, sağlam, simsiyah iki örgü, küçük kurdeleleriyle nasıl yakışıyordu ona... Biliyordu bunu... Güzel gözleriyle baktığında aynaya, minicik burnunu havaya kaldırıp, "Güzel kızım ben. Hele saçlarım..." diyordu yavaşça. Onun için ödevlerini çok dikkatli yapardı. Güzelliğini başarıyla bütünlemek için.

Oturdu masanın başına, çalışmaya başladı. Tam sorunun doğru cevabını bulmuşken ablası bağırdı: "Burnunu çekip durma demedim mi sana!.." Pek kızdı, pek bozuldu küçük kız... "Şu burnum düşse de burunsuz kalsam ne iyi olur." Öylesine içtenlikle söyledi ki... Birden kalemi fırlatıp, elini masaya öylesine vurdu ki, ablası bile şaşırdı... Hiç yaptığı şey değildi... Musluğun başında hâlâ söyleniyordu. "Düş emi, seninle uğraşamam." Başını kaldırıp aynaya baktı. Minicik burnunun çevresi kızarmış, galiba hafiften de şişmişti. "Boyuna akıp duruyorsun, hiç de güzel değilsin. İnatçı bir burunsun sen..." Kuruladı elini yüzünü, yavaşça geldi pencerenin önüne...

Küçücük ışıklar düşmüştü yola... İnceden, mavimsi bir türkü vardı karşı duvarda... Elini burnuna götürdü, yerindeydi... Yerindeydi ama.. Birden pek korktu küçük kız... Ya düşerse? Öylesine içtenlikle istediği şey ya gerçekleşirse? Anlatması zor korkular doldu yüreğine.. Burunsuz düşündü kendisini... Korkunç bir şeydi bu... Dayanamadı... Ödevden filân vazgeçti. Dikilip kaldı pencerenin önünde... Ağacın dallarına, yola, karşı duvara bakıyor, "Niye hemencecik kızdım, onu iyi edebilirdim" diye mırıldanıyordu. İkide bir akmasına, kızarıp şişmesine razı oldu. "İyi ederim burnumu, ne yapılması gerekiyorsa, onu yapar, sağlığına kavuştururum. Ama düşüp giderse, burunsuz kalırsam, o zaman hiç bir şey yapılmaz ki..."

Pek korktu küçük kız... Ne ablasını, ne ödevini düşünüyordu şimdi. Sımsıkı burnunu tutmuştu. "Sakın düşme. Ben sensiz yapamam, çirkin olurum. Olmaz, burunsuz olmaz... Kusura bakma bilemedim de öyle dedim... Aksan da zararı yok. Olur öyle bazan... "Mırıldanıp duruyor, elini yüzünden çekemiyordu.

Korkuyordu.

Yoldaki ışıktan, arabasını yokuş yukarı iten satıcıdan, bazen sabahlığının sıcaklığında nakış işleyen ablasından... En çok da burunsuz küçük kızdan korkuyordu. Nasıl pişman oldu bilemezsiniz. Burunsuz kalmak istemiyordu... Durup dururken, sırf nezle olup, boyuna akıyor diye...

Elini burnundan çekmeden oturdu masanın başına. Karşı duvardaki mavimsi türküyü duyuyor, görüyordu... Burunsuz kalırsa, saçlarının da güzelliğini yitireceğini düşündü. Ödevlerini böylesine severek yapamayacağını düşündü. Kentin yollarını, köprülerini düşündü... Ayaksız, gözsüz, kulaksız kişileri düşündü... Hastaları, açları...

Anlatamam ki acısını... Öylesine şaşkın, yepyeni, kocaman ki... En son, "Bilmediğim ne çok şey var," diye düşündü... Elini yüzünden çekemedi... Sıkı sıkı burnunu bastırıyordu. Tertemiz, minicik yüreğinin pıtırtılarında yemin etti... Hepsine çare bulacaktı. Bulunurdu. Bulunmalıydı...

Birden, pat diye güneş düştü masasına. Minik bir dağ çiçeği özgürlüğüyle... Anlaştılar. Sözleştiler. El ele verdiler.

Küçük kızın burnu düşmedi. Güneş geceye dek saklanacak bulut aramadı. Küçük kız çok çalışıyor, çok okuyor, yeminini düşünüyordu. Güneş, arada bir saklansa da gene umutla dağ çiçeklerini besleyip büyütüyor, güzel günlere hazırlanıyordu.

MÜJDAT GEZEN

ÇOCUK MİZAH

Sevgili çocuklar,

Sizlerden gelen mektupların arasından seçe seçe, ve genellikle tümünü yayımlamaya özen göstererek sürdürüyoruz köşemizi.

Bu hafta ilk mektup, İzmir'den Ahmet Ege adlı kardeşimizden geliyor. Bize bir anısını yazmış:

Bir gün öğretmenimiz saçlarımızı kestirmemizi istemişti. Berberler çok pahalıydı. Ben de saçlarımı geç uzasın diye çok kısa kestirdim. Önceleri okulda alaya alındım. Bir tatil günü annem beni manava gönderdi. Manava:

— Bir kilo kabak, istediğimi söyledim... Adam başımı göstererek:

— Aman çocuğum ne lüzumu var, sende var ya... demesin mi?

Bu olaydan sonra saçımı kısa kestirmeyeceğime kendi kendime söz verdim.

Bu ve bunun gibi anılarınızı bundan böyle bu köşede daha sık göreceksiniz. Başınızdan geçmiş olan olaylar bence daha güldürücü oluyor. En azından, bilinen bir fıkradan daha güldürücü...

Ayrıca, mektuplarınızı: Müjdat GEZEN
Milliyet Çocuk Dergisi. Milliyet Yayınları Basın Sarayı, Cağaloğlu - İstanbul adresine gönderin ve gönderdiğiniz, yani yaşadığınız kentin adını ve kendi adınızı, soyadınızı yazmayı unutmayın.

Figen Uyguner kardeşimiz de güzel bir anısını çok uzun yazmış. Bu sütünda yerimiz ne denli sınırlı görüyorsunuz işte. Siverekten Hasan Yeşiltaş kardeşimizin anısı ise oldukça duygulu, güldürücü özelliği yok. Bolu'dan Ahmet Sucu arkadaşımızın anısı da güzel fakat mizahı değil.

Anılarınızı komik bir biçimde ve dille anlatırsanız burada yayımlanacak, biliyorsunuz. Örneğin Ayşe Gorbon arkadaşımızın anısı gibi:

SINIFTA:

Sınıfta haberleşme konusunda kümelere ayrılmıştık. Sınıftan diğer kümedeki arkadaşlar bize bir soru sordular. Onların soruları bitince biz onlara sorular soracaktık. İlk soruyu Emre sordu:

— Uydularla nasıl haberleşiriz?

Kimse yanıt veremedi. Öğretmen:

— Sen söyle Emre, dedi. Emre'nin yanıtı şu oldu:

— Ben de bilmiyorum öğretmenim öğrenmek için sordum.

Manisa'dan Jale Ekici adlı kardeşimizin fıkrası:

Ali meraklı bir çocuktu. Bir gece gene merakı tuttu ve annesine sordu:

— Anne biz ayın baş tarafında, yani sivri ucunda yaşasaydık ne olurdu?

Bu sırada anne ve babası masa başında ailenin giderlerini konuşuyorlardı. Annesi şöyle dedi:

— Hergün maaş alırdık oğlum.

Turgay Tümke adlı kardeşimiz başından geçen ilginç bir olayı anlatıyor:

BAYRAM

İlkokul ikinci sınıf sıralarındaydım. 23 Nisan Bayramı yaklaşmıştı. Öğretmenimiz şiir okuyacak olanlarımızı seçiyordu. Beni de seçti. Ben güzel bir şiir ezberledim. Sonunda beklediğim an gelmişti. Sıra bana geldi. Kürsüye çıktım. Şiiri okumaya başladım. "Mutlu bir gündür bayram" der demez seyircilerin arasından küçük kardeşim bağırarak ortaya çıktı: "Ne var abi, beni mi çağırdın? Buradayım." diye bağırarak yanıma geldi. Şiirim yarıda kalmıştı. Herkes gülmekten çatlıyordu. "Kardeşin neden böyle davrandı?" diye soracaksınız... Çünkü kardeşimin adı: BAYRAM'dı...

Turgay kardeşimizin bu mizahi anısı gerçekten güzel. Üstelik, oldukça tatlı bir dille de yazmış. Sizlerden böyle, kendi bulup yazdığınız yazılar bekliyorum ve bilin ki son değerlendirmede bu gibi yazılar ön planda tutulacak.

BODRUM TAKIMI

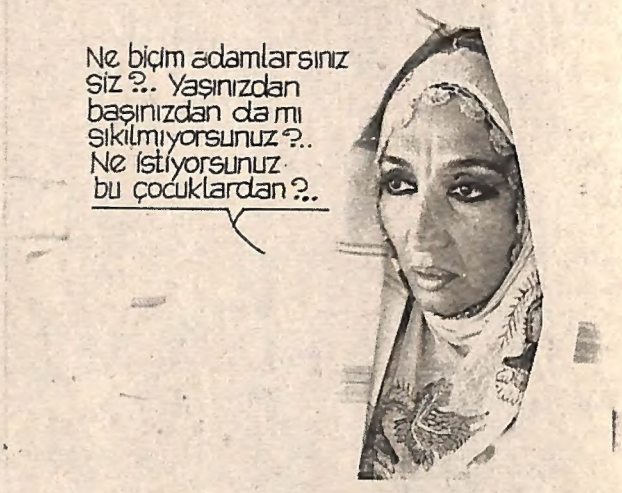

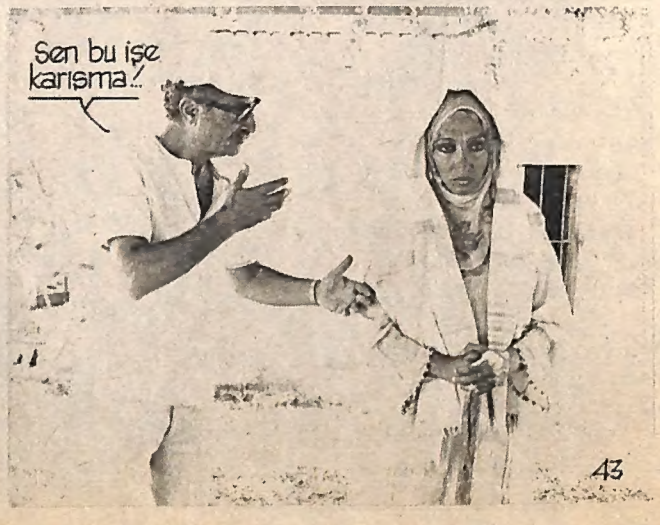

43

ÖZET: Bodrum'da kendilerine "Bodrum Takımı" adını veren 12 küçük arkadaş vardır. Bir gün bir mücevher hırsızının yakalanmasına tanık olurlar. Hırsız, yakalanmadan önce bir kâğıda mücevherleri nereye sakladığını yazmıştır. Çocuklar kâğıdı ele geçirip mücevherleri bulurlar. Hırsızın arkadaşları onları izlerler. Sonunda çocukları Yalıçiftlik'te ıssız bir kahvede kıstırırlar. Bir soyguncu, bıçak çekerek mücevherleri ister...

Yönetmen:
ÜLKÜ TAMER

Yönetmen Yardımcıları:
ALİ ARMAN
SEMİH EROĞLU

BODRUM TAKIMI

OYNAYANLAR

ALİ ARMAN

ZEYNEP CASALİNİ

ALP ENGİN

MELİH EROĞLU

MEHMET DENİZ NALBANTOĞLU

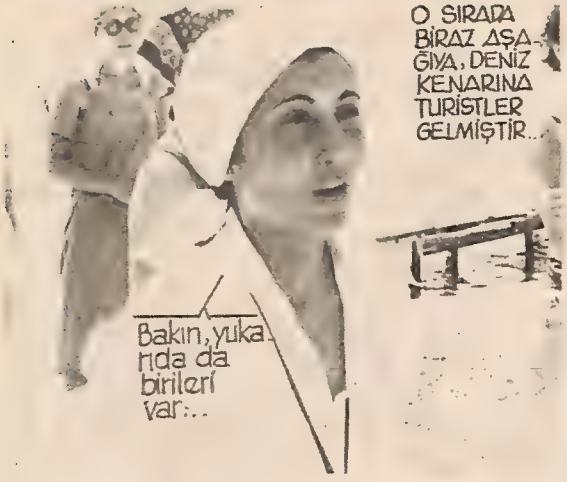

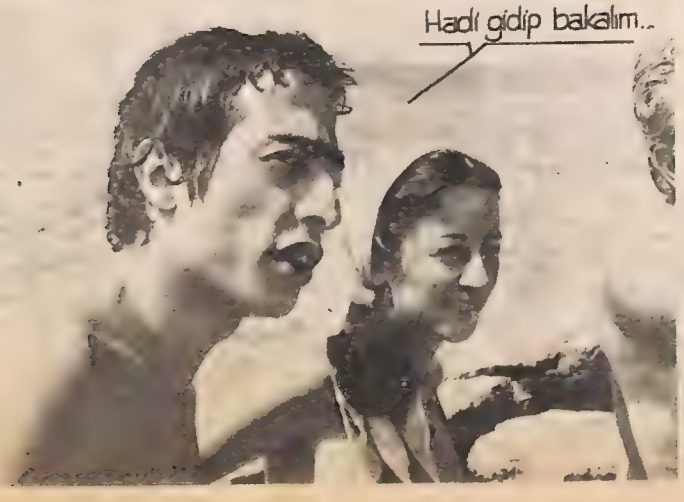

45

YUNUS İLKORUR

EMİNE İLKORUR

EMİNE İNKAYA

ERDENER PAMİL

VURGUN PAMİL

NALAN TUNÇ

AYŞE ÜLKEN

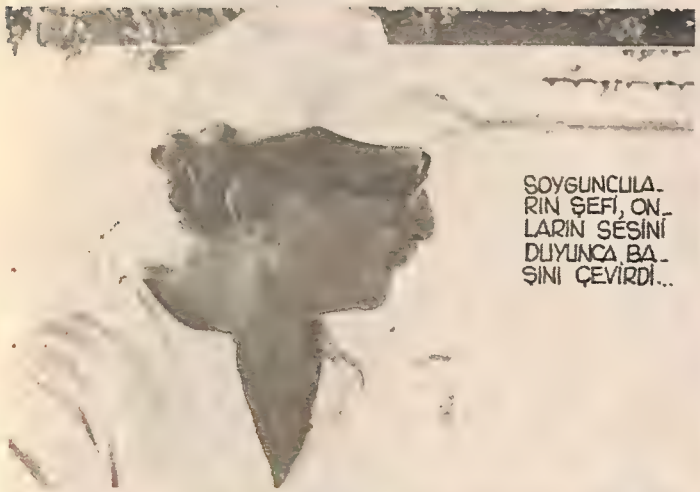

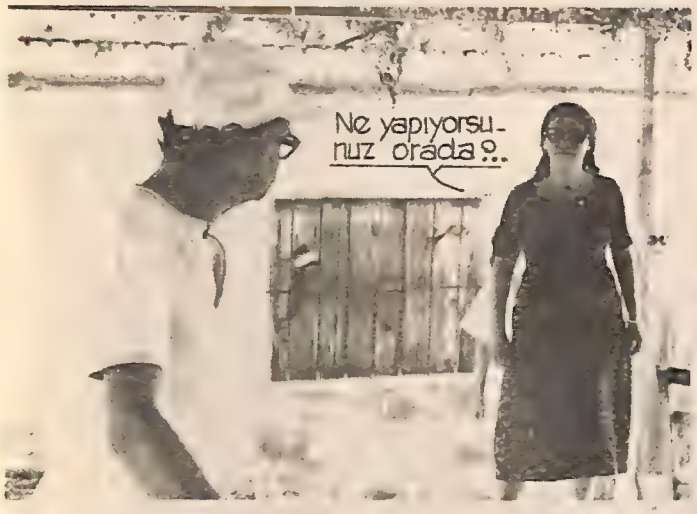

... VE KAVGA BAŞLADI...

KONUK SANATÇILAR

ENGİN CEZZAR

ALTAN ERBULAK

FİKRET HAKAN

MUSTAFA HİMMETOĞLU

GÜNDEM İLKORUR

SUDİ İLKORUR

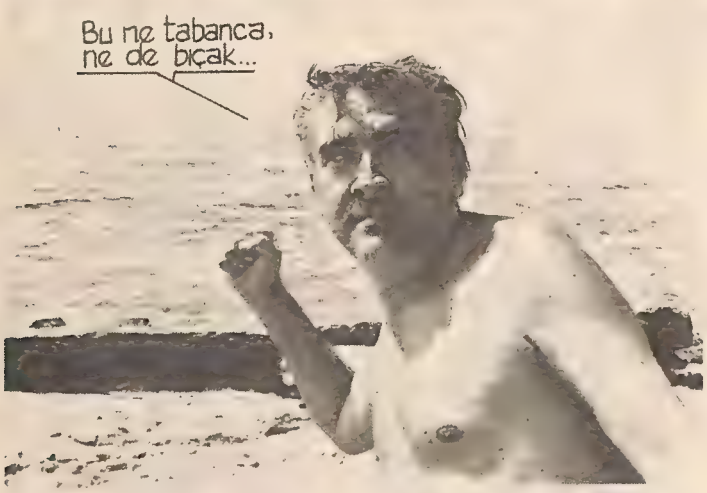

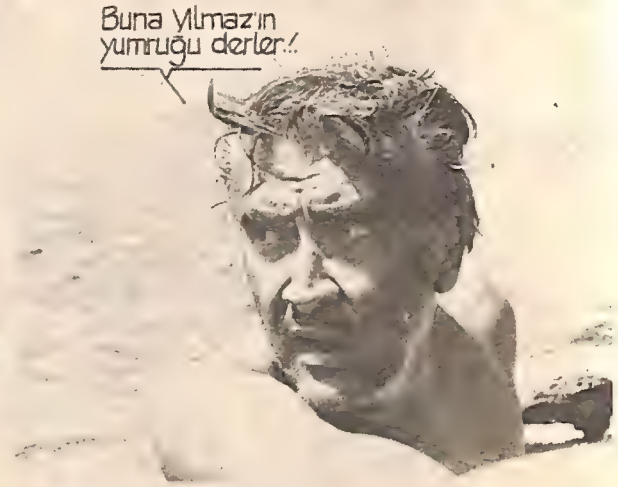

DURSUN MUTLU

KIRAL NALBANTOĞLU

MÜCAP OFLUOĞLU

MÜNTEKİM ÖKMEN

ALİ POYRAZOĞLU

ALİ SURURİ

GÜLRİZ SURURİ

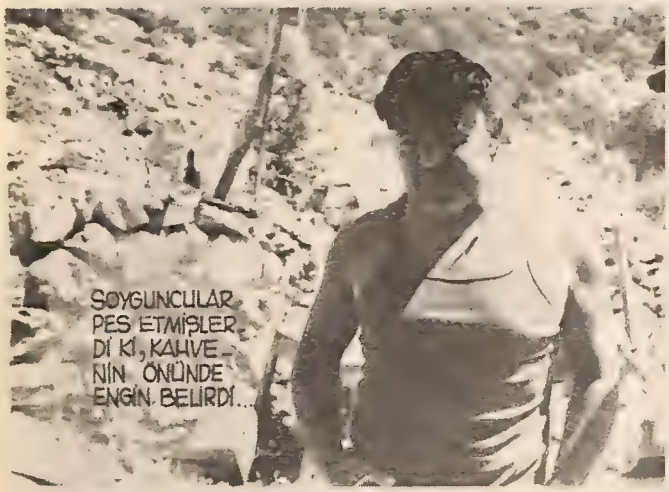

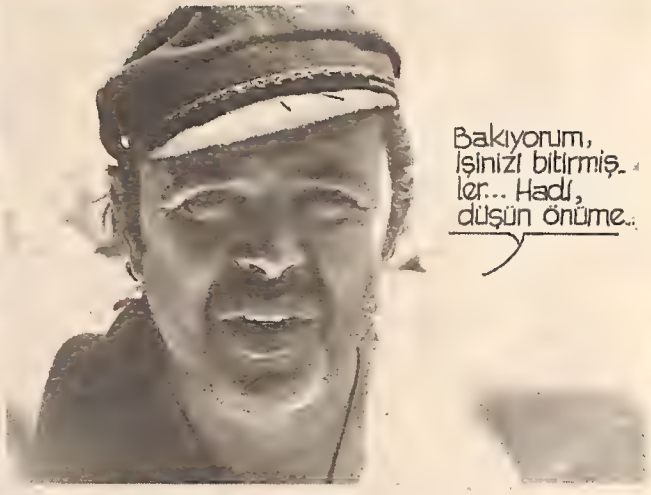

48

Devam edecek

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY
Resimler: SEMPE

EVDEN KAÇIYORUM

21. sayımızda başladığımız bu yazı dizisini, Pıtırcık'ın yeni bir serüveniyle bu sayımıza dek sürdürdük. "Red Kit" yazarı Goscinny'nin yarattığı ve dilimize Vivet Kanetti'nin çevirdiği bu dizi Pıtırcık'ın, arkadaşları Lüplüp, Toraman, Tıngır, Çarpım, Gümüş, Dalgacı ve ötekilerin yeni serüveniyle yeniden aramızda göreceğiz.

Evden kaçtım! Salonda uslu uslu oynuyordum, annem geldi, sırf yeni halının üstüne mürekkep şişesini devirdiğim için, kalktı beni azarladı. Ben ağlamaya koyuldum, alıp başımı gideceğimi, beni çok özleyeceklerini söyledim. Annem, "Alışverişe çıkmalıyım" dedi, gitti.

Evden kaçarken gerekecek eşyaları toplamak için odama çıktım. Okul çantamı aldım, içine teyzemin armağan ettiği kırmızı arabayı, yaylı trenimin lokomotifini, yük vagonunu (öteki vagonların hepi kırılmıştı), kahvaltıdan kalan çukulata parçasını, bir de kumbaramı koydum, hiç belli olmaz, bakarsın para gerekebilir, sonra da çektim gittim.

Neyse ki annem evde değildi, yoksa kuşkusuz gitmeme engel olurdu. Sokağa çıkınca koşmaya başladım. Annemle babam kimbilir ne çok üzülecekler, ama ben ancak çok çok sonra, nenem kadar yaşlı oldukları zaman döneceğim eve, o zaman çok zengin biri olacağım, büyük bir uçağım, büyük bir arabam, bir de halım olacak, mürekkebimi rahatça devirebileceğim üstüne, annem babam da, beni gördükleri zaman çok sevinecekler.

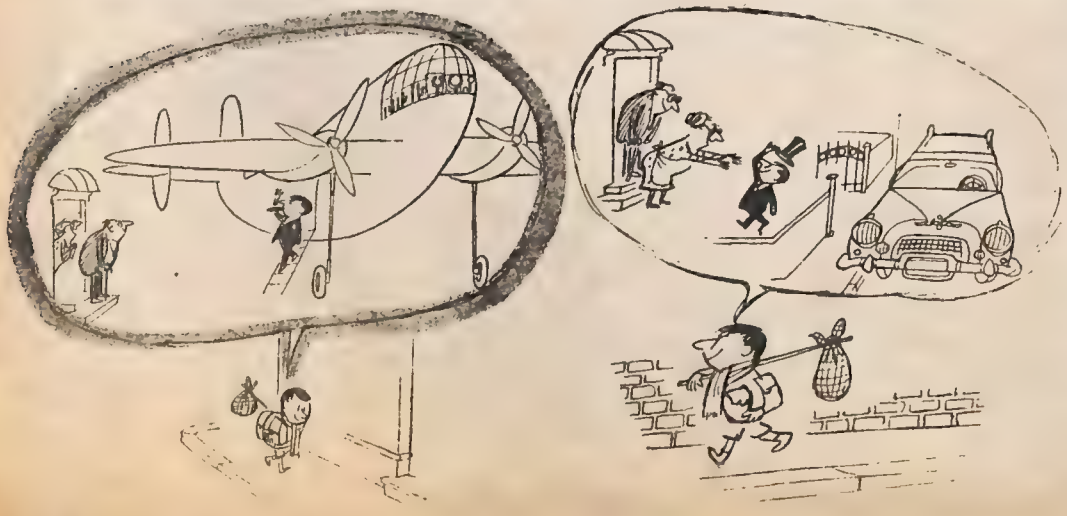

Koşa koşa Lüplüp'ün evine kadar gittim. Lüplüp, durmadan bir şeyler yiyen şişko arkadaşımdır, daha önce de söylemiştim belki. Lüplüp, kapının önüne oturmuş, bir sandviç yiyordu. Sandviçini ısıra ısıra, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu. "Evden kaçtım, istiyorsan sen de gel" dedim. "Yıllar sonra çok zengin olarak döneceğiz. Uçaklarımız, arabalarımız olacak, annelerimiz babalarımız bizi görünce öyle sevinecekler ki, bir daha hiç azarlamayacaklar." Ama Lüplüp gelmek istemedi, "Deli misin, nesin?" dedi. "Akşama evde tas kebapla pilav var." Lüplüp'e allahaısmarladık dedim, o da boş kalan elini salladı, öteki eliyle sandviçini ağzına tıkıyordu.

Köşeyi dönünce biraz durdum. Lüplüp'ü görmek iştahımı açmıştı, çukulatamı çıkarıp yedim, yolculuğa çıkmadan önce kuvvet toplamalıydım. Çok, çok uzaklara, annemin babamın beni bulamayacakları bir yere gitmek istiyordum. Çin'e, ya da geçen yaz gittiğimiz deniz kıyısına, orada ne güzel, midyeler de var.

Ama çok uzaklara gidebilmek için bir araba ya da bir uçak satın almak gerekiyordu. Kaldırımın kenarına oturdum, kumbaramı kırıp paramı saydım. Açıkçası araba ve uçak alacak kadar yoktu, ben de pastaneye girdim, bir çukulatalı pasta aldım, gerçekten çok güzeldi.

Pastayı bitirince, yolumu yürüyerek sürdürmeye karar verdim. Biraz uzun sürecekti ama nasıl olsa artık eve ya da okula yetişme sorunum yoktu, bol bol zamanım vardı. Daha okulu hiç düşünmemiştim, yarın öğretmen, "Zavallı Pıtırcık, tek başına çok, çok uzaklara gitti, çok

zengin olup bir araba ve bir uçakla dönecek" diyecekti, herkes beni konuşacak, merak edecekti beni. Lüplüp pişman olacaktı benimle gelmediğine. Harika olacaktı.

Yürüdüm yürüdüm, sonra biraz yoruldum, çok hızlı da gidemiyordum, bacaklarım çok uzun değildir. Oysa Dırdır'ın upuzun bacakları var ama ödünç isteyemem bacaklarını. Bunu düşünürken aklıma bir şey geldi. Bir arkadaştan bisikletini isteyebilirdim. Tam o sırada da Dalgacı'nın evinin önünden geçiyordum. Dalgacı'nın çok güzel, sapsarı, pırıl pırıl bir bisikleti var, ama Dalgacı eşyalarını ödünç vermekten hoşlanmaz ne yazık ki.

Kapıyı çaldım. Dalgacı açtı, "Aaa Pıtırcık!" dedi. "Bir şey mi istiyordun?" "Bisikletini" dedim. Dalgacı kapıyı yüzüme kapadı. Bir daha bastım zile, Dalgacı açmayınca da parmağımı zilden çekmemeye karar verdim. Dalgacı'nın annesinin, "Dalgacı, git aç!" diye bağırdığını duydum. Dalgacı açtı, ama beni görmekten pek hoşnut değildi besbelli. "Bisikletini vermelisin bana Dalgacı" dedim. "Evden kaçtım, annem babam çok üzülecek, yıllar sonra çok çok zengin olup öyle döneceğim. O zaman bir arabam olacak, uçağım olacak..." Dalgacı, kendisini döndüğümde gelip görmemi, o zaman bana bisikletini satacağını söyledi. Dalgacı'nın bu söylediği benim pek işime gelmiyordu ama, para bulmalıyım diye düşündüm, param olsa, Dalgacı'nın bisikletini satın alabilirdim. Dalgacı paraya çok düşkündür.

Nasıl para bulabilirim diye düşündüm. Çalışamazdım cumartesiydi çünkü. Çantamdaki oyuncakları satayım dedim. Teyzemin armağan ettiği kırmızı arabayı, lokomotifi, yük vagonunu, çünkü bir tek o vagon kalmıştı, ötekiler hep kırıldı. Karşı kaldırımda bir oyuncakçı vardı, orada arabam ve trenimle ilgilenirler belki diye düşündüm.

Mağazaya girdim. Ağzı kulaklarında çok tatlı bir adam, "Ne istersin küçük bey, diye sordu. Misket mi istersin, top mu istersin..." Bir şeyler almak değil satmak istediğimi söyledim, çantamı açtım, arabayla treni yere koydum. Tatlı adam eğildi, baktı, biraz şaşırmış gibiydi, "Ama çocuğum ben oyuncak almıyorum ki, satıyorum," dedi. Ben de sattığı oyuncakları nereden bulduğunu sordum. "Ama, ama, ama, diye yanıtladı adam, "Onları bulmuyorum, satın alıyorum." dedi. "Öyleyse benimkileri de alın" dedim. "Ama, ama, dedi yine adam, onları satın alırım ama, senden değil, sana satarım onları, fabrikadan alırım.. sana da... yani demek istiyorum ki.." Sustu, sonra, "Büyüyünce anlarsın" dedi. Ama adam ne bilsin, büyüdüğümde ben para gereksinmeyecektim ki, çok zengin olacaktım, uçağım olacaktı, arabam olacaktı. Ağlamaya koyuldum. Adam ne yapacağını şaşırmıştı, raflarına şöyle bir baktı, ufak bir araba aldı, elime verdi, artık geç olduğunu, mağazayı kapayacağını, benim de gitmem gerektiğini, uzun bir çalışma gününden sonra benim gibi müşterilerle uğraşmanın çok zor olduğunu söyledi. Elimde ufak trenim ve iki arabamla çıktım. Çok memnundum. Geç olmuştu gerçekten, karanlık çökmüştü, kimse yoktu sokaklarda. Koşmaya başladım. Eve vardığımda yemeğe geç kaldım diye annem beni azarladı.

Madem öyle, yemin ediyorum, yarın evden kaçacağım. Babamla annem çok üzülecek. Ancak çok, çok uzun yıllar sonra çok zengin biri olunca döneceğim, o zaman bir arabam olacak, bir de uçağım!

MÜJDAT GEZEN

Bir kucak dolusu kitapla çıktık yayınevinden. Hamdi tümünü okuyup bana anlatacak.

— Nasıl için rahat etti mi, bir kitaplık dolusu kitabın oldu.

— Teşekkür ederim, dedi.

— Hamdi, okumayı bu denli seviyorsun, bu çok iyi bir şey, peki oradaki okulunu da seviyor musun?

— Seviyorum, çok seviyorum, ama dinlenceye girdiğimiz zaman, dedi.

— Onun dışında?

— Eh, onun dışında da fena değil... Ama burası başka...

— Hep, "Burası başka" diyorsun, sonra da kalkıp gideceksin yeniden.

— Bilmiyorum belki de gitmem. Hem sana daha önce söylemiştim kalmak istediğimi.

— Bu düşüncen gerçekse babanla yazışayım?

— "Sahi mi?" dedi gözlerinin içi gülerek.

— Tabii sahi.

— O zaman hemen kağıdı kalemi eline al ve babana yaz, n'olursun... dedi.

Oturdum mektup kağıdının başına, elimde kalem, yanımda Hamdi... Ne yazacağımı, nasıl başlayacağımı düşünüyorum...

— Sevgili Arkadaşım..... diye başlayabilirsin, dedi.

— Başlaması kolay, ben sonunu nasıl getireceğimi düşünüyorum.

— Sonuna doğru da benim burada kalmam için izni istersin işte...

— Başlayalım bakalım...

Birşeyler yazdım babasına... Sonunda sözü evirip çevirip burada kalması konusunda ne düşündüğüne getirdim... Bunun olumlu ya da olumsuz yanıtını gelecek olan mektuptan öğrenebilecektik ancak:

— Hemen postaya verelim, dedi. Uçakla at n'olur.

— Olur uçakla atalım.

— Keşke sonuna ben de bir iki satır ekleseydim.

— Ekle o zaman, dedim.

Yeniden mektubu açtık. Hamdi yazmaya başladı:

Sevgili Babacığım, Anneciğim,

Sizleri çok özledim. İnanın çok özledim. Nasılsınız? Ben çok iyiyim. Burada arkadaşımla birlikte güzel günler geçiriyoruz. Ben eğer siz izin verirseniz bu yıl burada okumak istiyorum. Arkadaşım size ayrıntılı bilgiyi yazdı. Oradaki arkadaşlarıma selam söyleyin. İkinizi de çok özledim... İzin vermenizi rica ediyorum. Bu benim için çok iyi olur. Ellerinizden öperim, sevgili anne ve babacağım...

Oğlunuz : Hamdi.

Mektubu yeniden yapıştırdık ve kapayarak doooğru postanenin yolunu tuttuk.

Yolda çok coşkulu idi. Oldukça da bilsemeli - meraklı - idi. Pastaneye girdik, mektubu attık.

— Çabuk gitse, dedi.

— Uçakla attık işte, gider çabuk gider...

— Daha çabuk gitsin istiyorum...

— Daha çabuk gider kaygılanma...

Yürümeye başladık... Yolda gördüğü ve Avusturalya dönüşü beğenmediği ne varsa tümünü beğenmeye başladı.

— Ne güzel yol burası, ne güzel park, ne kadar güzel bir ev, bahçei de var.

— Bakıyorum burada kalma düşüncenden sonra ne görsen beğenmeye başladın?

— Ben önceden de beğeniyordum, dedi.

— Öyle mi? Hiç bilmiyordum.

Gülüştük. Çok sevinçliydi. Elimi bırakarak koşmaya başladı... Arkasından koştum, yetişemiyordum. O denli hızlı koşuyor. Sonunda bana doğru koşmaya başladı. Hızla üzerime gelerek boynuma sarıldı ve soluk soluğa:

— Kalacağım değil mi? diye sordu.

— Çok istiyorum, diye yanıtladım... Yeter ki baban izin versin.

— İzin verecek göreceksin, dedi.

— O zaman sen de kalacaksın.

Yine sarıldı boynuma, öylece kaldı...

Karl May

GÜMÜŞ GÖLÜN HAZİNESİ

Karl May

Karl May, 1842'de Almanya'nın Saksonya bölgesinde doğdu. Çocukluğu burada geçti. Kitap okumaya çok meraklıydı. Küçük yaşta yankesicilik suçundan cezaevine girdi. Uzun yıllar orada kaldı. Düş gücüne dayanân romanlar yazdı. Bu serüven romanlarıyla ün kazandı. Romanları bir çok dillere çevrildi.

"Batının Kahramanları", Bağdat'tan İstanbul'a," "İnkalar Definesi", "Çakallar Arasında" onun eserleri arasından sayabildiklerimizdir.

Yaşamının büyük kısmını cezaevinde geçiren ve doğduğu kentten hiç ayrılmayan Karl May, yine burada 1912'de ölmüştür.

ARKANSAS NEHRİNİN ÜSTÜNDE DOGFISH ADLI BİR GEMİDE, SICAK BİR HAZİRAN AKŞAMI...
BENİMLE İÇ, KIZILDERİLİ. BU BİR KOMUTTUR.
BEN ATEŞ SUYUNDAN İÇMEM.
GRAN CIRCO
DEDİĞİMİ YAP!
KAPTAN, GÜVERTEDEKİ YOLCULAR SARHOŞ OLDU, KAVGA ÇIKARIYORLAR...
YERİMİ AL.
BUNLAR BAŞIMA BELA.
!!!
BIRAK BUNU...
DİKKAT BEYİM.
KAPTAN, DÖVÜŞMELERİNİ ENGELLEMELİSİN..
ÇOK GEÇ KAPTAN!
GRAN CIRCO

AH!
¡GRAOARRR!
YODO!
GERİ ÇEKİLİN.
¡GRAOARRR!
KIZIM.. KIZIMA DİKKAT!
BABA.. BABA İMDAT!
¡GRAOARRR!
KORKMA BEYAZ KIZ.
¡GRAOARRR!
KÜÇÜK KEMİK SENİ BU KEDİDEN KURTARACAK
HİÇ, YA.
BİRDEN BİR KURŞUN PANTERİ HAVADA VURUR...
¡BOING!
HEY. BEDAVA BİR YOLCULUK HAKKETTİM Mİ?
VAY DROLL. SENİN OLDUĞUNU DÜŞÜNMELİYDİM...
OLDİE FİREHAND.

FİREHAND BÜTÜN ZARARLARI ÖDER.
PEKİ YA PANTERİM? PANTERİM?
KAPTAN, KAVGAYI BU ADAMLAR ÇIKARDI. BÜTÜN GEMİ TANIK.
HAVA BOZUK GALİBA...
BEN BU GENÇ KIZILDERİLİ UTAH'I SAVUNUYORUM...
BEN DE GÖRDÜM.
KIZIMI KURTARAN ADAMA TEŞEKKÜR ETMEK İSTİYORUM.
BİR KIZILDERİLİ İÇİN SİLAH TAŞIMANIN ÇOK ÖNEMLİ OLDUĞUNU BİLİYORUM. AL BUNLARI GEREKTİĞİ ZAMAN KULLANACAĞINI BİLİYORUM.
SAĞOLUN.
KÜÇÜK KEMİK, BEYAZ KIZA, ÇOK GÜÇ GETİREN BİR KOLYE VERMEK.
SAĞOL...
BU SIRADA CORNEL PARALARI SÖKÜLÜYORDU...
AL. BAŞKA PARAM KALMADI...
AZ SONRA.
ÜZÜLME, GELECEK SEFER DAHA BANSLI OLURUZ.
ZORUNLUYUZ.
BU ADAMIN ÇOK PARASI VAR KİRALAYACAĞIM ADAMLARA YETECEK KADAR.
O GECE...
DROU, BU KIZILDERİLİ İÇİN ÜZÜLÜYORUM. BİRİ ONA YARDIM ETMELİ. AŞAĞILAMALAR ÇOK AĞRINA GİDİYOR...

İKİ ADAM KONUŞURKEN...
UTAH SAVAŞÇI BİR ÇOCUK.
ADAMIN KAMARASI BU..
GİRDİĞİMİ GÖRMEDİLER...
AMERİKA'YI SATIN ALIRIZ BU PARAYLA...
ŞİMDİ SİNYAL...
¡TOC! ¡TOC!
AŞAĞIDA MAKİNE DAİRESİNDE...
SİNYAL. HAYDİ.
VUR STEVE..
¡TOC! ¡TOC!
İŞE KOYULDULAR...
¡CRAS!
ALARM VERİLDİ...
DİKKAT. GEMİ SU ALIYOR...
KIYIYA YANAŞIYORUZ...
KIYIYA VARINCA KİMSE GEMİDEN UZAKLAŞAN GÖLGELERİ GÖRMEZ...
HER ŞEY YOLUNA GİRECEK. SABREDİN...
BİRAZ SONRA...
İMDAT. 9 000 DOLARIMI ÇALDILAR...
BAK OLDİE. UTAH ARKALARINA TAKILMIŞ..

SAÇMALAMA. ÇOK KALABALIĞIZ.
DERDİM SENİNLE..
SENİ BİZİM TOPRAKLARA GÖTÜRECEĞİM.
HI?
EVET HAİNLER.
SALDIRIN!
BİRİ KÜÇÜK KEMİK'İN YARDIMINA YETİŞTİ.
HADİ DROLL...
¡BANG!
EYVAH BİR TUZAK.
¡BANG!
¡BANG!
¡BANG!
¡TSIUUUUU!
VAY CANINA!
KAÇIYOR!
DUR CORNEL.

HAAY!

ÇEKİL...

GÖRÜŞECEĞİZ...

YA CORNEL?
TUTAMADIM. KAÇTI...

YA BU?
CORNEL'İN KAVGADA DÜŞÜRMÜŞ...

VAY.. DOLARLAR BURADA. AMA.. BU NE?..

BABAMIN SAÇLARI. ONUN ÖCÜNÜ ALACAĞIM...

CORNEL Mİ ÖLDÜRDÜ ONU?
EVET. BEN ONU BİZİM TOPRAKLARA GÖTÜRÜP ORADA BABAMIN ÖCÜNÜ ALACAĞIM.

AMA KÜÇÜK KEMİK.
BIRAK ONU TUTAMAYIZ...

ERTESİ GÜN PARAYI GERİ GÖTÜRMEK ÜZERE YOLA KOYULDULAR...
DÜNKÜ KIZILDERİLİYİ DÜŞÜNÜYORUM..
KÜÇÜK KEMİK'İ Mİ?
EFSANEYE GÖRE BUNLAR GÜMÜŞ GÖLÜN HAZİNESİNİN BEKÇİLERİDİR. BİLİYOR MUYDUN?
BİLİYORDUM TABİİ... SHATTERHAND BENİ UTAH TOPRAĞINDA BEKLİYOR, BİRLİKTE HAZİNEYİ ARAMAK İÇİN.
OLD SHATTERHAND MI?
VAY ŞU KÖROLASIYLA HAZİNE ARAMAYA ÇIKACAKSIN DA BANA HİÇ HABER VERMİYORSUN...
BİRİ YOLLARINI KESTİ.
VAY!
¡BANG!
ELLER YUKARI BEYLER.
SESİNİ HER DUYDUĞUMDA BİRKAÇ GÜN SAĞIR OLUYORUM...
?
DOSTLARI UNUTTUN MU DAYI?
OLD FİRE HAND. NE HABER?
KARDEŞİN BİLL.. SELAM...
GÖZLERİME İNANAMIYORUM.
DROLL'U TANIYOR MUYDUNUZ?
?

AH!
ÇEKİL OLDİE.
YAVAŞ OL İYİ GÜNEŞ, BUNLAR DOST.
İYİ GÜNEŞ PEK BELÂLIYMIŞ...
BAĞIŞLA ONU. TUTSAK ALINDI BİR SÜRE. ŞİMDİ HERKESTEN KUŞKULANIYOR..
OLDU...
OSAGE-NOOK'TA HAYDUTLAR KAYNIYOR. DAYIYLA BİRLİKTE İYİ GÜNEŞ'İ KURTARDIK.
SERÜVENCİLER YATAĞI HA? BİZ DE BİR SERÜVENE ATILIYORUZ.
ÖNCE BUTLER'İN ÇİFTLİĞİNE UĞRAYACAĞIZ.
BUTLER'İN ÇİFTLİĞİ Mİ?
O HAYDUTLARIN BAŞI ÇİFTLİĞİ YAĞMA ETMEGE KARAR VERDİ...
CORNEL?
ENGEL OLMALIYIZ.
DELİ MİSİN? BİR ORDULARI VAR...
MENAKA PAŞA'* NIN KABİLESİ SİZE YARDIM EDER.
*İYİ GÜNEŞ
KABİLENE HABER VER VE ÇİFTLİĞE KOŞ...
ÇOK GEÇ OLMADAN!

DÖRT DOST YOLA KOYULURLAR...

ÇİFTLİĞE VARDIKLARINDA...

DAHA BİR TEHLİKE YOK...

ORADA.

BAY FİREHAND NE OLDU?

HAZIRLANIN...

SİZİ SOYAN HAYDUT ÇİFTLİĞİNİZE SALDIRMAYI DÜŞÜNÜYOR. BÜTÜN ADAMLARINIZ HAZIRLANSIN...

AZ SONRA...

OLDİE.. DROLL NE OLUYOR?

BAYAN HELEN...

AMA BÜTÜN HAZIRLIKLARA KARŞIN O GECE ÇOK DURGUN GEÇTİ...

SENİN ŞU PLÂNINDAN SÖZ EDELİM..

HAZİNEYİ Mİ? AH BÜYÜK BİR SERÜVEN BU. ÖYKÜYÜ ÇOK AZ KİŞİ BİLİR.

BEN BİLİRİM BEYLER BEN BU GÖLÜN HAZİNESİNİ BİLİRİM.

SU... BÜTÜN SUYUNDAN YARARLANILIRSA GÖLÜN BÜTÜN ÇEVRESİ CENNETE DÖNÜŞÜR..

İYİ FİKİR. AMA BAŞKA BİR HAZİNE DE VAR. GÜMÜŞ. İŞLETİLECEK GÜMÜŞ MADENLERİ.

BU SÖYLENTİ BİR SÜREDİR DOLANIYOR... SONRA CORNEL...

MADENİN PLÂNINI KÜÇÜK KEMİK'İN BABASINDAN ÇALDI...

O SIRADA AZ UZAKTA..

BU HAZİNE VAR. AMA ONU İŞLETMEK İÇİN, VE KIZILDERİLİLERE KARŞI KOYMAK İÇİN PARA GEREKİYOR.

BU YÜZDEN ÇİFTLİĞE SALDIRACAĞIZ...

ŞİMDİ ŞÖYLE YAPACAĞIZ...

AZ SONRA...

FİREHAND.. İKİ ATLI GELİYOR...

VE...

İYİ GÜNLER.. DİLEĞİNİZ?

KARNIMIZ ÇOK AÇ... YOLDAN GELİYORUZ..

ŞERİDAN'DAN GELİYORUZ.

ŞERİDAN'DAN MI?

RAHAT OTURUN. BURASI EVİNİZ SAYILIR...

HER ŞEY YOLUNDA MI?

EVET. CORNEL GİRİNCE GİRİŞİ SERBEST BULACAK...

BU ARA, ÇİFTLİĞİN ÇEVRESİNDE BULUNAN CORNEL...
SALDIRIYA GEÇİYORUZ...
SALDIRIYORLAR.
DÖVÜŞE HAZIR OLUN...
SİZE SÖYLE. MEDİM BEYLER. ELLER YUKARI..
CORNEL ADAMLARIYLA YAKLAŞIYORDU...
İÇERDEKİLER SİNYALİ VERİNCE ATEŞ EDİN...
AMA SİNYAL EDİ...
VAY CANINA. BU İKİ SALAK...
BOZGUN. ATEŞ EDİN..
BANG!
BANG!
CORNEL'İN ADAMLARI BİRKAÇ KEZ GERİ ÇEKİLDİ AMA...
BANG!
BANG!
BANG!
KIZILDERİLİLER YETİŞMEZSE DAYANAMAYACAĞIZ...
GERÇEKTEN DE...
KAPIYA HÜCUM. AÇIK...
DİKKAT. KAPI..

KIZILDERİLİLER ORADA...
CORNEL, ÇIK EVDEN. BU BİR TUZAK...
BANA BİR AT...
FIREHAND, KIZIMI KAÇIRIYORLAR...
ALÇAKLAR.
ÇOK GEÇ, ALLAH KAHRETSİN...
AZ SONRA...
YARDIMINIZ İÇİN ÇOK SAĞOL İYİ GÜNEŞ...
AMA HAYDUTLAR HELEN'İ KAÇIRDI...
NE YAPABİLİRİZ?..
TEK BİR ŞEY. PAZARLIĞA OTURMAK. UZAKTA OLMAMALILAR.
FIREHAND BİRKAÇ METRE İLERLEDİ...
SENİNLE KONUŞMAK İSTİYORUM CORNEL...
BU ANI ÇAKTANDIR BEKLİYORDUM...
ŞİMDİ BENİMLE OYNAMANIN NE DEMEK OLDUĞUNU GÖRECEKLER...

AZ SONRA..
BARIŞ ÖNERİLERİNİ GETİR, TARTIŞALIM...
AMA ÖNCE ELLERİNİ HAVAYA KALDIR. SİLÂHINA DAVRANMA...
?!
SAÇMALAMA. ADAMLARIM...
AMA ADAMLARI...
NE YAPIYOR CORNEL?
YOK AMA.
GÜVENMİYORUM. BU ACABA...
TUZAKSA.. KIZ ÖDER...
KIZ HİÇBİR ŞEY ÖDEMEYECEK ALÇAK.
ADAMLARIM...
TUZAĞA DÜŞTÜN. SÖYLE TESLİM OLSUNLAR...
ASLA...
TUZAĞA GİDEMEYECEKSİN.
¡BANG!
VURDUM. KUŞKUM YOK BUNDAN...

DROLL YANILMIYORDU...
VURDU BENİ. TUZAĞA DÜŞTÜM...
AZ SONRA...
BABA..ÇOK KORKTUM...
NASIL TEŞEKKÜR EDECEĞİMİ BİLEMİYORUM.
BAY BUTLER. SANA PARANI VERMEYİ UNUTMUŞUZ. ALIN 9000 DOLARINIZ...
HAYIR DROLL...
BU PARA HAZİNENİN İŞLETİLMESİNE YARAYACAK. BEN DE ONU SİZİNLE ARAMAYA GİDECEĞİM...
BEN DE DEĞİL Mİ BABA?
ERTESİ GÜN GÖLE DOĞRU YOLA ÇIKMIŞLARDI...
BAŞKA BİR YERDE...
KİM O?
BEN..CO... CORNEL.?.
STEVE..KOŞ... YARALI...
KURTULACAĞINI DÜŞÜNMÜYORDUK..
DERİN DEĞİL AMA ÇOK KAN YİTİRMİŞ. BİR DOKTOR GEREK..
CORNEL'İN ADAMLARI BİR DOKTOR ARAMAYA ÇIKTILAR...
SANSA BAK. BU EŞEĞİN LİSTÜNDEKİ BİR DOKTOR...

ADAM KULÜBEYE GÖTÜRÜLÜR
ÇOK ACIYOR · ÇABUK GELİN...
DOKTOR DEĞİL, ECZACIYMIŞ...
BİR SÜRÜ BİLGİM VAR ASLINDA...
GERÇEKTEN...
AFERİN İYİ İŞ GÖRDÜN...
CORNEL. BAK ADAMIN ÇANTASINDA NE BULURSUN. BUNUNLA HAZİNEYİ İŞLETEBİLİRİZ...
ŞERİDAN DEMİRYOLU MÜHENDİSİ İÇİN BİR TAVSİYE MEKTUBU.. ORADAN NE PARALAR GEÇİYOR BİLİYOR MUSUN?
TAVSİYE MEKTUBU İŞİMİZE YARAR..
SEN ADAMIN YANINDA ÇALIŞIRSIN. YÜKLÜ BİR TREN GEÇECEĞİ ZAMAN BİZE BİLDİRİRSİN...
BU ADAMI NE YAPIYORUZ CORNEL? MADEM ONUN İŞİNİ STEVE YAPACAK?
ÖYLEYSE ÜZGÜNÜM, BU ADAM HİÇ KİMSEYE YARAMAZ ARTIK. ÖLDÜRÜN...
YANKI BÜTÜN DAĞLARDA DUYULDU...
BANG
BANG
BANG
BANG
VINNETOU DA DUYDU BUNU...
BU AVCI KURŞUNU DEĞİL, KATİL KURŞUNU.

YO..YO...
SAKİN OL. BEN SANA YARDIM EDECEĞİM...
SEY... YAPACAKLAR...
TREN SOYACAKLAR ŞERİDAN! DA. BİR TAVSİYE MEKTUPLARI VAR. MÜHENDİSİ KANDIRACAKLAR.
BEN ENGEL OLMAYA ÇALIŞACAĞIM. VİNNETOU HEP ZALİMLERE KARŞIDIR...
BİRAZ SONRA APAŞLARIN BÜYÜK ŞEFİ, BATININ EN BÜYÜK KAHRAMANLARINDAN VİNNETOU EN YAKIN KÖYE GİDİYORDU.
BİRAZ SONRA...
ŞERİDAN İSTASYON
APAŞLARIN ŞEFİ...
BURADA İŞİ NE? YA BU YARALI?
AZ SONRA...
MÜHENDİS CHAROY.
APAŞLARIN ŞEFİ VİNNETOU...
HALLER YATAĞA YATIRILDI..
BU HALLER' DİR. TAVSİYE MEKTUBUNU GETİRECEK OLANLAR HAYDUTTUR. ONU YARALADILAR.
BU ARADA STEVE VE CORNEL KILIK DEĞİŞTİREREK KÖYE GELMİŞLERDİ...
MÜHENDİS CHAROY'LU GÖRMEK İSTİYORUZ.

TRENE HÜCUM HA?
BAY CHAROY? BEN JOE HALLER'İM. YANIMDA BİR TAVSİYE MEKTUBU VAR.
BİR SANİYE LÜTFEN..
INGENIERO CHARLES CHAROY
ARKA KAPIDAN ÇIK. DOKTOR HIGGINS'I GÖRMEYE GİT. ÇABUK...
ADAMLAR İÇERİ ALINIR...
AH ARKADAŞIM MORTON'DAN BİR MEKTUP. BUYRUN, BUYRUN...
BU ARADA VINNETOU, HALLER'İ DOKTORA BIRAKTIKTAN SONRA...
DOCTOR HIGGINS
BİR SÜRPRİZLE KARŞILAŞACAKTI...
VINNETOU, VINNETOU..
VAY DOSTUM. SEN BANA KÖTÜ ADAMLARLA SAVAŞMAK İÇİN YARDIM EDECEKSİN.
VAY KIZIL TÜY.
KÜÇÜK GÖZ'LE DOSTUMUZ ÇOK ESKİ ARKADAŞTI...
O ADAM CORNEL...
KUŞKUSUZ..
BURADA İŞİ NE?
SONRA...
TRENE SALDIRMAK İSTİYOR. MÜHENDİSLE BEN, BİR TUZAK HAZIRLADIK...
NASIL BİR TUZAK?
BU ARADA..
BENİM İŞİME ÇOK YARAYACAKSINIZ HALLER. YA DOSTUNUZ?
BİR İŞ VAR MI?

LİÇ TRENİYLE DOLAR DOLU KAPALI BİR KASA GELECEK. ONA GÖZ KULAK OLMAK GEREKİYOR.

ADAM AZ SONRA ARKADAŞLARININ YANINA KOŞAR...

KAPALI BİR SANDIK. BEŞ KİŞİ TRENE BİNİP ONU KAÇIRMALI...

SEN VE STEVE KASAYI KORUYACAĞINIZA GÖRE ZORLUK ÇIKMAZ..

STEVE'E SÖYLE BÜYÜK KAYA'DA BEKLEYECEĞİZ. TREN ORADA DURSUN...

BOL ŞANSLAR...

HOŞÇAKAL...

SAATLER SONRA...

HER ŞEY HAZIR DUGBY GELİNCE YOLA ÇIKIYORUZ...

ÇOK İYİ. MAKİNİSTLE BİR KONUŞAYIM...

DUGBY AZ SONRA ORADAYDI...

HEY SENİNLE KONUŞACAKLARIM VAR.

CORNEL BÜYÜK KAYA'DA BEKLEYECEK. TREN ORADA DURMALI...

BU SENİN İŞİN. BEN MAKİNİSTİN YANINDA OLACAĞIM.

HEY BEYLER. TREN KALKIYOR.

BOL ŞANSLAR...

BEN YANINIZA GELECEĞİM...

HAY.. HAY..

TREN KALKTI. ADAMLAR, MAKİNİSTLERİN DROLL İLE FİREHAND OLDUĞUNU BİLMİYORLARDI...

TREN BÜYÜK KAYA'YA YAKLAŞIYORDU...
GELİYOR CORNEL..
HAZIR...

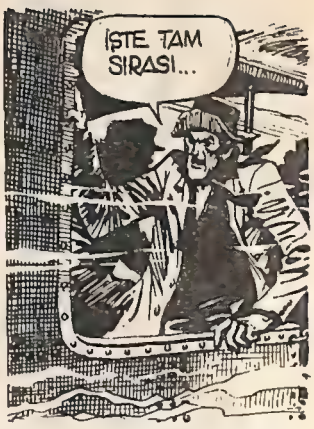
İŞTE TAM SIRASI...

HADİ HAZIRLANALIM...

TRENİ DURDURUN, KOMUT VERİYORUM.

HAYDİ. TEK SORUN KASAYI BURADAN ALMAK..

HERKES TRENE. KASA BURADA...

AL ALÇAK. HIZLANDIR DROLL...

HEY, TREN GİDİYOR..

BİRİ ARKADAŞLARIMIZIN PLANINI BOZMAYA KALKAR.
ELLER YUKARI. KISTIRILDINIZ..

¡BANG!
VİNNETOU. ZAMANINDA YETİŞTİ...
ORTAYA ÇIKAMAYIZ..
ATLAYAMAYIZ DA. ÇOK HIZLI GİDİYOR...
¡BANG!
¡BANG!
BEN BURADA KIŞTIRILMAYI BEKLEYEMEM...
HAYIR COR-NEL. ATLAMA.
ADAM KENDİNİ BOŞLUĞA BIRAKTI..
BENİ YAKALA-YAMAYACAK-LAR.
AZ SONRA SULARA GÖ-MÜLDÜ..
KÜÇÜK GÖZ KOVALAMACADAN ÇAYMAMIŞTI...
KIZIL TÜY ÖLMÜŞ OLAMAZ. UTAHLA-RIN ÖCÜNÜ ALA-CAĞIM.
AZ SONRA..
HER ŞEY İYİ BİTTİ. ŞİMDİ UTAHLA-RIN HAZİNESİNİ ARAYACAĞIZ..
DOSTLARIMIZ YOLA KOYULURLAR.
BU İŞ ÇOK KOLAY OLMAYACAK.. UTAHLAR BU HAZİNENİN BEK-ÇİLERİ...
DROLL HAKLI. YENİ TEHLİKE UTAHLAR...

O AKŞAM KAMP KURDUKLARINDA.
YİĞİT BİR GENÇ KIZSINIZ HELEN. TEHLİKEYİ ÇOK İYİ BİLİYORSUNUZ...
BABAM İÇİN YAPIYORUM BUNU. ANNEMİN ÖLÜMÜNDEN SONRA BU ONA HEYECAN VEREN İLK ŞEY...
YANINDA OLMALIYIM.
SİZİNLE ÖVÜNMELİ...
BİRDEN...
AHHH! KIZILDERİLİLER.
¡BANG!
KAYALARIN ARKASINA ÇABUK...
ADAMLAR APAŞ ŞEFLERİNİN SÖYLEDİKLERİNİ YAPARLAR...
GECEYİ BURADA GEÇİRECEĞİZ. UTAHLAR SALDIRMAYACAK AMA ATEŞİN ÇEVRESİNDE BIRAKTIĞIMIZ EŞYALARIN BAŞINDA BEKLEYECEKLER.
GECE BÜTÜN GERGİNLİĞİYLE ÇÖKÜNCE.
KURTLAR ULUMAYA BAŞLADI...
UUUUOO-HOO-HOO-UU
KİMSE GÖZÜNÜ KIRPAMADI...
SEN UYU HELEN. BEN BAŞINDA BEKLERİM.

GÜNEŞ DOĞDU YAVAŞ-ÇA...
KIZILDERİLİLER GİTMİŞ...
KUŞKUSUZ BURADAYDILAR. EŞYALARIMIZI GÖTÜRMÜŞLER...
GİTTİKLERİNİ SANMIYORUM, AMA YOLA KOYULMALIYIZ.
BURADAN GİTMEK Mİ? KENDİMİZİ NASIL KORUYACAĞIZ?.
GEÇİTLERDEN GİDECEĞİZ. ZAMAN ALACAK AMA DAHA GÜVENLİ...
AZ SONRA ADAMLAR KAYALAR ARASINDA İLERLERLER...
BİRDEN...
TABANCAYLA TÜFEĞİ YERE ATSANIZ İYİ EDERSİNİZ...
UTAHLAR ÇEVRENİZİ SARDI. BİZ HAZİNENİN BEKÇİLERİYİZ...
KONUŞAN CORNEL'Dİ...
BİZDEN KURTULMAK İÇİN YAPTI BUNU. HAZİNEYE KONMAK İSTİYOR..
BÜYÜK ŞEF, TOPRAKLARINA ZARAR GETİRMEYE GELMEDİK. BEYAZ ADAM YÜZÜNDEN TOPRAKLARIN VERİMLİ OLACAK...
ONLARI DİNLEME ŞEF... HAZİNEYİ İSTİYORLAR. BÜYÜK KEMİK'LE KÜÇÜK KEMİK'İ ONLAR ÖLDÜRDÜ.

VAY CANINA. KÜÇÜK KEMİK'İ DE ÖLDÜRMÜŞ...
TANRILARIMIZ ÖC ALALIM İSTİYOR. ONLARI KAMPLARINIZA GÖTÜRÜP ÖLDÜRÜN...
KIZILDERİLİLERİN AKLI YATMIŞTI...
ARKADAŞLARIMIZ TEHLİKE KARŞISINDA HİÇ BİR ŞEY YAPAMIYORDU...
AMA BİRDEN BİRİ BELİRDİ. KIZILDERİLİLERİN ÇOK SAYDIĞI BİRİ...
OLD SHATTERHAND.
NE ZAMANDAN BERİ BİR BEYAZ ADAM SİZE KOMUT VERİYOR?
SEN DE Mİ BİZE İHANET EDECEKSİN?
SEN KABİLENE ETMİYOR MUSUN?
BU ADAM YABANCI DEĞİL. KÜÇÜK KEMİK ONA KOLYESİNİ VERMİŞ...
KOLYEM. EVET, BENİ KAÇIRINCA CORNEL ONU BENDEN ÇALDI.
MAHVOLDUK!

BEN BU ADAMIN SİZE KOMUT VEREMEYECEK KADAR KORKAK OLDUĞUNU SAVUNUYORUM...
BENİ YENSİN BAKALIM...
KİMSE KAÇMASIN DİYE İPLE BAĞLAYIN BİZİ.
CORNEL DÖVÜŞTEN KAÇAMAZ. TEK KURTULUŞUMUZ BU...
BENİ FAZLA KÜÇÜMSÜYORSUN.
CORNEL HEMEN SALDIRIYA GEÇTİ.
HEEY..
KURTULAMAYACAKSIN.
BENİ GÜLDÜRME...
AL SANA...
NASIL?
YOOOK..

KORKAĞIN BİRİ OLDUĞUNA İNANDINIZ MI ŞİMDİ?
ŞİMDİ DOSTLARIMI ÖZGÜR BIRAK...
AZ SONRA...
SAĞOL. AMA NEDEN BÖYLE GECİKTİN?
BİR SÜRÜ SORUN
SENİ GÖRECEĞİM GELMİŞTİ...
AMA CORNEL'İN ORADA İŞİ NE? GÖLÜN GİZİNİ BİLİYOR MU?
GİZİ O YAYDI. PLANI BÜYÜK KEMİK'TEN ÇALDI, GALİBA KÜÇÜK KEMİK'İ DE ÖLDÜRDÜ.
AĞLAMA HELEN.
KÜÇÜK KEMİK YAŞAMIMI KURTARMIŞTI. ŞİMDİ...
BİR SAAT SONRA HEDEFİMİZE VARACAĞIZ...
BU ARADA..
BENİ DİNLEME, AMA BU KOLYEYİ DİNLE. O ÖÇ İSTİYOR.
HAZIRLANIN. BURADAN GEÇTİKLERİNDE SALDIRACAĞIZ. KURTULAMAYACAKLAR.
BELKİ UTAHLAR KESTİRMEDEN GİDİP DAHA ÖNCE VARMIŞLARDIR...

AİKDA-VOOŞAAA..
KAYALARI ATIN.
¡BLAAAAAAM!
SALDIRIN. KAYALARI ATIN.
BURAYA GELİN. SIĞININ...
¡BANG!
BİLLY.. BİLLY..
¡HIIIIII!
¡BANG!
ATEŞ ETMEYİN. KAYALAR DÜŞE-CEK...
¡BANG!
¡BANG!
AMA ÇOK GEÇTİ.....
GERİ ÇEKİLİN. GERİ....
¡CRAAAAAAC!
KAYALAR BİRDEN YIĞILDI...
¡BOOOOM!
BİR AN SESSİZLİK OLDU...
BABA! BABA!
KIZIM...

ORAYA. AYDINLIĞA...
HERKES İYİ Mİ?
BABA İYİ MİSİN?
BİLLY DİZİNİ ÇARPTI..
DİZİMİ BOŞVERİN DE ŞU GÜZELLİĞE BAKIN.
HAZİNEYE YAKLAŞTIK.
BÜYÜK HAZİNE BU. BU GÜZELİM SU. HER YERİ SULAYACAK...
AZ SONRA HAZİNE'NİN BULUNDUĞU MAĞARAYA GİRDİLER...
DİKKATLİ OLUN.
HAZİNE BURADA. NE KADAR HEYECANLI.
DİKKAT YANDA BİR KUYU VAR.
İŞTE HAZİNE ...
NEFİS ...
OLAMAZ..
YERDEKİ TAŞLAR BİLE GÜMÜŞTEN.
BİRDEN..
SANA SÖYLEMİŞTİM BÜYÜK ŞEF. HAZİNEYİ ÇALMAK İSTİYORLAR...
YİNE Mİ?

YİNE BUNUN ARDINA MI TAKILDIN SEF?
DAHA KONUŞURSAN BEYNİNİ DAĞITIRIM..
¡BANG!
YAHU BUNLAR ÇILDIRMIŞ...
SİLÂHLARINIZI BIRAKIN. SEN DE APAŞİ ŞEFİ VINNETOU. ÖCÜMÜZÜ ALACAĞIZ...
BİZ BU ADAMIN DEĞİL, KOLYENİN SÖZÜNÜ DİNLİYORUZ.
AMA KÜÇÜK KEMİK YALNIZCA KIZIL TÜY'DEN ÖÇ ALMAK İSTİYOR.
BABAMI SOYAN, GÖLDEKİ HAZİNEDEN HERKESE SÖZ EDEN ODUR. KOLYEYİ O BEYAZ KIZDAN ÇALDI..
AMA CORNEL'İN ELİNDE TÜFEK VAR
KİMSE TEK HAREKET YAPAMAZ.
UTAH TOPRAKLARINA GÖTÜRECEĞİM SENİ ...
SEN İSTEDİN.
BANG!
BANG!

AAH!
¡BANG!
BİRDEN CORNEL ORTADAN YOKOLUR. BİR ÇIĞLIK DUYULUR. ARKASINDA LİÇURUM OLDUĞUNU UNUTMUŞTUR...
¡AAAAAAAAAAAAAAAAH!
AZ SONRA UTAHLARIN KAMPINDA...
TANRILARINIZ SİZE GERÇEK ZENGİNLİĞİ GÖSTERECEKTİR...
TABİİ BEYAZ ADAMLAR GELİP BU PARLAK MADENİ İŞLEYECEK...
KENTLER YAPACAKLAR...
AMA AYNI ZAMANDA BİR KANAL DA YAPACAKLAR.
SULARI TOPRAKLARINIZI BESLEYECEK, VERİMLENDİRECEK....
ÇOK GÜÇLÜ OLACAKSINIZ..
ZENGİNLİK, ÜRÜN VERMEYE BAŞLAMIŞTI. BİLE.. AZ SONRA LİÇ ADAM KÖYDEN UZAKLAŞIYORDU...
AMA BUTLER, KIZILDERİLİLER YÜZÜNDEN ZENGİNLEŞECEK BU TOPRAKLARDA KİMLERİN OTURACAĞINI SÖYLEMİYOR.
HIM...
SON

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

SÜNNET MEVSİMİ

Geçen söyleşimizde Kıbrıs'lı bir arkadaşınızın mektubunda sünnete yer vermiştik. Yaşadığımız günler, özellikle ağustos başı ile eylül sünnet mevsimidir. Toplu ya da tek, tek sünnet törenleri düzenlenir.

Erkek çocukları bir hafta önceden bu törene hazırlanır. "Artık büyümüştür" çocuk. Ona sürekli büyüyebilmesi için sünnet olması gerektiği anlatılır. Daha önce sünnet olan arkadaşları da bunun önemli bir ayrıcalık olduğunu vurgulamaya çalışırlar. "Sen daha sünnet bile olmamışsın akıllı" derler. "Ol da gel"

Çocuk çevreden gelen bu düşüncelerin aşılamalarıyla yavaş, yavaş korkusunu yenip, kendini sünnete hazırlar. Bir çoğunuzun başından geçmiştir. Gerçekten çağımızda sünnetten korkmak için hiç bir neden kalmadı.

Hazırlık döneminde çocuklar süslü giysiler, sırmalı şapkalarla donatılır. Bazıları asker gibi, bazıları şehzade gibi giydirilir. Günümüzde bir çok aile parasal nedenlerle böylesi gösterişli yollara başvuramıyor.

Değişik sünnet adetleri vardır bizde. Çocuk önce yakın akrabalara, büyüklere el öpmeye götürülür. Sonra, konu, komşu, tanıdıklar tek, tek dolaşılır. Kırsal bölgelerimizde sünnet töreni hazırlıkları daha da uzun olur. Kesimden önce bazı yörelerimizde çocuk bir ata bindirilir. Arkasından davul, zurna çalıp eğlenerek yürür yakınları. Günümüzde adetleri sürdüren kentlerde bir komyonetin üstüne bateri yerleştiriliyor. Yanında klarnet ile darbuka oluyor. Çocuk sünnet giysileriyle ya bir arabaya bindiriliyor ya da atın üstünde başı çekiyor. Çarşılardan geçişi çok görkemli oluyor düğün alayının.

Sünnet düğünü de başlı, başına bir olaydır bizde. Çocuğu sünnette kollarından tutacaklar, ona güç verecekler önceden bellidir. Bunlara, "Kirve" denilir. Anadolunun bazı bölgelerinde, "Kirve" amca kadar önemlidir. "Baba yarısı" denilir. Bir çocuk ölene dek kirvesinin sözünden çıkmaz. Ona saygıda kusur etmez.

Sünnetin eğlenceli geçmesi gerekir. En sessiz, yalın geçen sünnetlerde bile biraz olsun canı yanan çocuğun eğlencesi düşünülür. Yakın akrabaların biraraya gelmesiyle yemekler yenilir. Hokkabazlar unutulmaz simgeleridir sünnetlerin. Benim sünnetime hokkabaz gelmedi. Çok küçüktüm zaten. Güçlükle anımsıyorum. Ağbimle birlikte olmuştuk. O sağlık nedeniyle biraz geç kalmıştı Bense üç yaşındaydım henüz. Kimse beni kandıramıyordu. Entariyi giymemek için çok direndim. Ağbim giyince zorunlu giydim ben de. Tuvalete kaçtığımı anımsıyorum. Sünnetçi gelmişti. Şimdi yüzü bile gelmiyor aklıma. Benim için o denli çirkin, o denli korkunç bir adamdı ki. Tuvaletin kilitini içeriden kapatamadığım için küçücük bir süpürgeyi dayamıştım. Aklım sıra açamayacaklardı kapıyı. Umutsuzca yüksekteki küçük penceresine bakmıştım tuvaletin. Çıkamazdım oraya. Bir çıksam soluğu uzaaak, çok uzaklarda alacaktım. Bir daha arasınlar da bulsunlardı bakalım.

Öyle olmadı elbet. Kucaklayıp, yanağımdan öperek götürdüler. Debelenmek para etmiyordu. İşte o zaman bir arkadaşımın sünnetinde gördüğüm hokkabaz geldi aklıma. "Canım hokkabaz. Hokkabaz gelmeden sünnet olmaaaaaaam!" diye tutturdum. Babam "Oğlum şimdi nerede bulalım hokkabazı?" diyordu. Ben direttim. Annem de üzüntüsünden baskı yapıyordu babama: "Çocuk istiyor. Çağıralım"

Sünnetçi sıkılmıştı. Kimbilir bana bakıp neler söylüyordu içinden? "Şımarık çocuk!" diyordu. "Seni mi bekleyeceğiz?" Öyle ya. İşini bitirip gitmeye bakıyordu adam. Bu onların iyi para kazandıkları mevsim. Sonra ne yaparlar acaba? Bu mevsimde kazandıklarını yiyor olmalılar.

Babam bakmış ki olmayacak dayıma rica etmiş. Dayımda o arada hokkabaz gibi boyanmış. Annemin benekli kırmızı entarisini üstüne uydurup burnunu, yanaklarını bir güzel boyamış. Adamcağız eline bir tef alıp çıktı karşıma.

"Oooooh! Oldu da bitti maşallaah!" diye çalmaya başladı. Benim için karşı konulacak hiç bir şey kalmamıştı artık. Hokkabaz da gelmişti işte. Önce ağbimi sünnet ettiler. Canı yanmış bile olsa gülümsemeye çalışıyordu. "Kardeşinin yanında çok ayıp olur" demişlerdi anlaşılan. Bana baktı, "Hiç acımıyor kardeşim. Korkma" dedi.

Sonradan dayım olduğunu anlayabildiğim hokkabaz coşmuştu. Ona kaptırmıştım kendimi. "Oooooh! Oldu da bitti maşallah! İyi olur inşallah!" diye tef çalıp oynuyordu. Olan olmuştu o arada. Sonra ne gelen hediyeleri görebildim, ne büyüklerin aralarında yaptıkları eğlenceyi izleyebildim. Uyumuştum.

Bu hafta da sünnet oldu söyleşimiz. Nereden esti? Ne demek istemiştim? Unuttum. Haftaya yine buluşuruz. Hoşça kalın.

KÜÇÜK ÇAN

Kulağımdaki küçük çan
Söyler misin
Bir çocuğun
Kulağının çınlaması
Kendisinden başka
Kimi rahatsız eder

YALVAÇ URAL

HER TELDEN

GARİP ARKADAŞLIK

Arizona Çölü'nde bir bitki ile bir yarasa karşılıklı yardımlaşmayı sürdürüyor

Arizona çölü, gündüzleri ne kadar sıcaksa geceleri de o kadar soğuktur. Bütün canlılar, inanılmaz bir yaşam savaşı verirler burada.

Bu çölde düşmanlıklar kol gezer. Güçlü olan, güçsüz olanı ezer. Yaşamını başka türlü sürdüremez çünkü. Burada doğanın acımasız yasaları geçerlidir.

Ama Arizona çölünde büyük arkadaşlıklar da vardır. Bunun bir örneği, Yüzyıl bitkisiyle küçük bir yarasanın arkadaşlığıdır.

Bilimsel adı "agave palmari" olan Yüzyıl bitkisi, adından da anlaşılabileceği gibi, yaşamı boyunca bir tek kere çiçek açar.

Yüzyıl bitkisi tohumu, topraktaki suyu ve besini kullanarak boy atar, ince, uzun bir ağaç olarak yükselir. Çiçekleri renk renktir, kokuludur. Bu koku ve renkler çevredeki böcekleri çeker. O böcekler, gelip Yüzyıl bitkisinin çiçeklerine yerleşirler ve onları kemirip yok etmeye koyulurlar.

İşte o sırada, minik gece yarasası yardıma koşar. Yüzyıl bitkisinin tek dostudur. Aralarında, çağlardan beri garip bir arkadaşlık kurulmuştur. Gelir, çiçeklere konar, içlerindeki böcekleri yer ve ağacı sağlığına kavuşturur. Bu arada kendisi de besinini almış olur.

Karşılıklı bir yardımlaşmadır bu...

Bir çiçekle bir hayvan arasındaki bu garip arkadaşlığın bir yararı daha vardır:

Bilindiği gibi, bitkilerin, üreyebilmek için tohuma ihtiyaçları vardır. Tohumu oluşturan da çiçeklerdir. Çiçeklerin diplerinde yeşil renkte çanak yapraklar bulunur. Çanak yaprakların üstünde ise renk renk taç yapraklar vardır. Taç yaprakların ortasına bakarsak, iğneye benzer erkek organları görürüz. Erkek organların tepelerinde çiçek tozları bulunur. Erkek organların tam

2

Fotoğraflar: (1) Yüzyıl bitkisi çiçeğinin ortasındaki dişi organlar... (2) Yüzyıl bitkisi... (3) Yüzyıl bitkisinin çiçekleri renk renktir. Bu renkler, çevredeki böcekleri bitkiye çeker... (4) Minik gece yarasası, Yüzyıl bitkisinin en büyük dostudur. Geceleri gelip, bitkinin çiçeklerine konar... (5) Uzun diliyle çiçeklerdeki böcekleri yer; erkek organlardaki çiçek tozlarını alır, başka çiçeklerin dişi organlarına taşır... Karşılıklı bir yardımlaşmadır bu... Hem çiçekteki zararlı böcekleri temizler, hem besinini alır...

3

4

5

ortalarında ise, dibe doğru kalınlaşan dişi organ yer alır.

Çiçek tozları çeşitli yollarla dişi organın tepesine yapışır. Çiçekten çiçeğe dolaşan arılar, kuşlar, böcekler bu tozları taşırlar. Bazen rüzgâr da çiçek tozlarını savurarak dişi organlara ulaştırır. Çiçek tozları, dişi organın tepesinden girerek dibine, yumurtalığa kadar iner. Oradaki tohum taslağı ile birleşerek gelişmeye, büyümeye başlar, tohum haline gelir.

Bu tohumlar, çeşitli yollarla saçılırlar. Bazı bitkiler tohumlarını kendileri saçarlar. İnsanlar, kuşlar, rüzgâr ve su da tohumların saçılmasını sağlarlar...

Biz dönelim Yüzyıl bitkisi ile minik yarasa arasındaki garip arkadaşlığa... Minik yarasa, Yüzyıl bitkisinin çiçeğine konar, erkek organların tepelerindeki çiçek tozlarını alır; sonra onu bir başka Yüzyıl bitkisinin çiçeğine götürüp dişi organa bırakır. Böylece, Yüzyıl bitkisinin yeryüzünden silinmemesini sağlar.

Doğa her şeyi nasıl düşünmüş, ne kadar güzel dengelemiş, öyle değil mi?

MOTOSİKLETLİ ÇALGICILAR

Hayır, bu köşede fotoğraflarını gördüğünüz kişiler düdük yerine çalgı kullanan motosikletli trafik polisleri değil... İngiltere'de Kraliyet Filarmoni Orkestrası'nın üç üyesi... Bu sanatçılar, provalara, konserlere trafik sıkışıklığı yüzünden zamanında yetişemeyince, çareyi birer motosiklet almakta bulmuşlar. Şimdi çalışmalara motosikletle gidiyorlar ve kırmızı ışık yanınca, durup sokaktakilere küçük bir konser veriyorlar...

TEMEL REİS

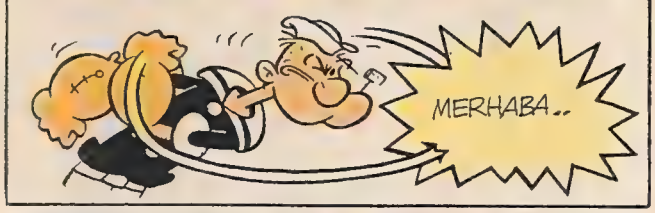
MERHABA..

!
!
MERHABA TEMEL

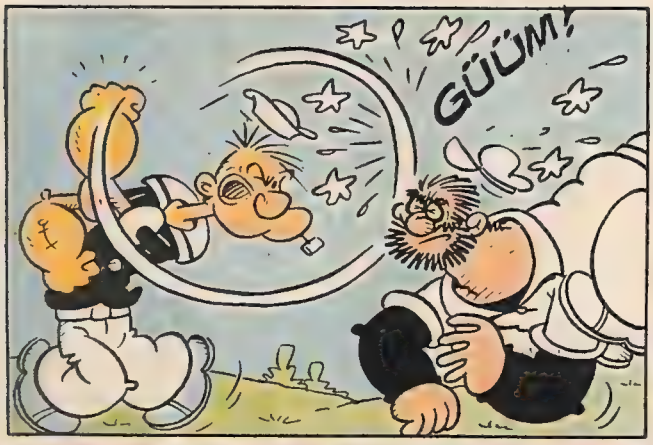
GÜÜM!

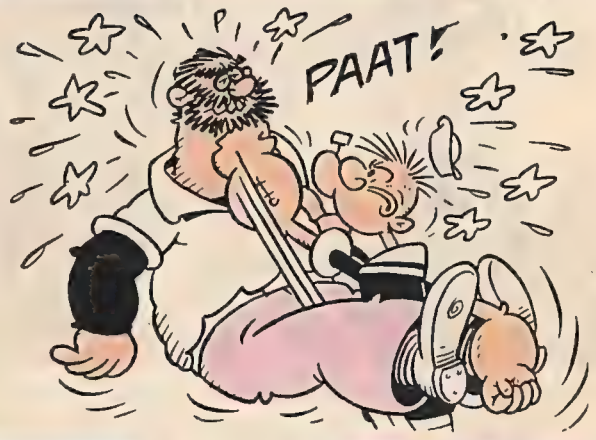
PAAT!

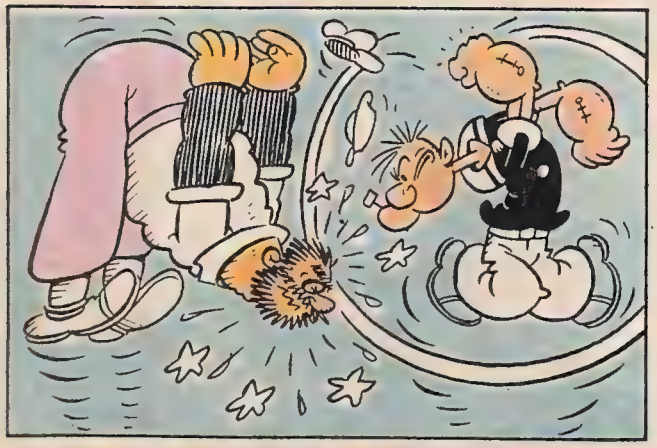

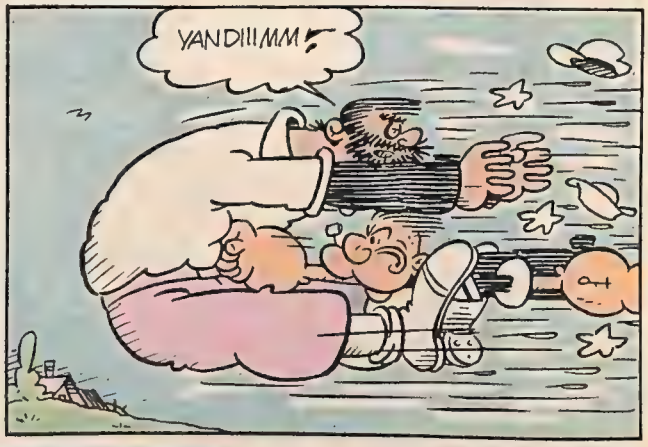
YANDIIIMM!

PIP!

BİR DAHA KARŞILAŞTIĞIMIZDA BANA "BAYIM" DEMEYİ UNUTMA!

100 KİTAP ARMAĞAN EDİYORUZ

Dergimizde yayımlanan yazı dizileri, çizgi—romanlar ve posterler konusundaki düşüncelerinizi öğrenmek için bir soruşturma düzenledik. Amacımız, dergimizi sizin daha da çok sevebileceğiniz bir dergi haline getirmek. Aşağıdaki karelerin içlerine en çok sevdiğiniz ve en sevmediğiniz dizilerin numaralarını yazmanızı diliyoruz. Dergiyi yurtmak istemeyen okurlarımız yanıtlarını (yine dizilerin sadece numaralarını belirterek) ayrı bir kâğıda yazabilirler. 15 gün içinde yanıt gönderen okurlarımız arasında kura çekecek ve 100 kişiye birer kitap armağan edeceğiz.

YAZI DİZİLERİ

(1) Aptal Hamdi
(2) Bilgi Dağarcığı
(3) Bir Çözüm Arıyorum
(4) Büyük Goller
(5) Cinoğlan
(6) Çocuk Mizahı
(7) Her Hafta Bir Konuk
(8) Kâşifler
(9) Kent Kent Anadolu
(10) Meslekler
(11) Mitoloji Dünyası
(12) Nasıl Ders Çalışalım
(13) Pıtırcık'ın Serüvenleri
(14) Söyleşi (Umur Bugay)
(15) S.O.S. Çocuk Köyleri
(16) Şiirler
(17) Taşkın Amca
(18) Türkiye'm
(19) Unutulmayan Goller
(20) Yuki'nin Serüvenleri

En çok sevdiklerim .... ☐ Birinci ☐ İkinci ☐ Üçüncü

En sevmediğim ..... ☐

ÇİZGİ-ROMANLAR

(1) Afacan
(2) Bıdık Ali
(3) Bir Batı Öyküsü
(4) Çiçeklerle Gerçekler
(5) Ezop Masalları
(6) Kaptan ve Çocukları
(7) Keloğlan
(8) Larry Yuma
(9) Ormangiller
(10) Püskül ile Çilli
(11) Pembe Panter
(12) Red Kit
(13) Temel Reis
(14) Totoş
(15) Uyanık Korsan
(16) Uzay Çocukları

En çok sevdiklerim .... ☐ Birinci ☐ İkinci ☐ Üçüncü

En sevmediğim ..... ☐

POSTERLER

(1) Ali Kemal
(2) Bodrum Takımı
(3) Gökmen
(4) Kedi
(5) Kempes
(6) Kum Kum
(7) Larry Yuma
(8) Melissa Gilbert
Laura
(9) Nick Nolte
Tom Jordache
(10) Ormangiller
(11) Palyaço
(12) Peter Falk
Columbo
(13) Red Kit
(14) Rock Hudson
McMillan
(15) Temel Reis
(16) Uzay Çocukları
(17) Yıldızlar Savaşı

En çok sevdiklerim .... ☐ Birinci ☐ İkinci ☐ Üçüncü

En sevmediğim ..... ☐

Karelerden birinin içine çarpı işareti koyunuz:

BODRUM TAKIMI fotoromanını Çok sevdim: ☐ Orta derecede sevdim: ☐ Hiç sevmedim: ☐

ÖNERİLERİM:

Adım: .....

Adresim: .....

.....

.....

Yaşım: .....

TV

ÖZEL SAYFA

NICK NOLTE

Televizyondaki ünlü "Zengin ve Yoksul" dizisi ortaya yeni bir yıldız çıkarmıştı: Nick Nolte... Sanatçı, Tom Jordache rolüyle seyircilerin büyük sevgisini kazanmıştı. Bu sevgi öylesine büyüktü ki, rol gereği ölünce bile, arkasından yas tutanlar oldu. Dizinin ikinci bölümünde onun özlemi çekildi.

Nick Nolte, "Zengin ve Yoksul" dizisinden sonra, sinema filmlerinde oynadı. "Derinlikler" filmiyle ününü iyice pekiştirdi.

Okurlarımız, "Zengin ve Yoksul" dizisinden sonra, onu izleme olanağını bulamadılar. Buna rağmen, dergimize sürekli yolladıkları mektuplarda, Nick Nolte'nin fotoğraflarını yayımlamamızı istediler... Onların dileklerini yerine getirerek, bu haftaki televizyon sayfamızı, bu sanatçıya ayırdık. Onun büyük boyda fotoğraflarını yayımlamayı ve son filminin haberini vermeyi uygun bulduk...

Nick Nolte, yeni bir filmi tamamladı. Yapıtın adı: "Yağmuru Kim Durduracak?" Film, Robert Stone'un bir romanından esinlenilerek çevrilmiş. Vietnam'da savaşan bir Amerikan askerinin öyküsünü anlatıyor.

"Zengin ve Yoksul"un Tom Jordache'i bu kere karşımıza esrar kaçakçısı bir asker olarak çıkıyor. Başından gülünç ve heyecanlı serüvenler geçiyor.

"Yağmuru Kim Durduracak?" büyük ilgiyle karşılandı. Eleştirmenler, filmin başarısında, Nick Nolte'nin üstün oyununun büyük payı olduğunu belirttiler. Asker rolünün Tom rolüne hiç benzemediğini, buna rağmen Nick Nolte'nin bu rolde de önemli bir başarı kazandığını yazdılar.

Nick Nolte, son filmiyle büyük bir atılım daha yaptı. Hollywood yapımcıları, onun bu rolle Oscar ödülüne aday olacağını belirtiyorlar. Şimdi sanatçıya büyük şirketlerden film önerileri yağıyor.

Nick Nolte, önerileri büyük bir dikkatle incelemeden kabul edemeyeceğini, eline geçen olanağı en iyi biçimde değerlendirmek istediğini söylüyor.

Televizyonda yitirdiğimiz Tom'u bakalım beyaz perdede bulabilecek miyiz? Filmleri ülkemizde de gösterilecek mi acaba?

Nick Nolte, "Yağmuru Kim Durduracak?"ın bir sahnesinde

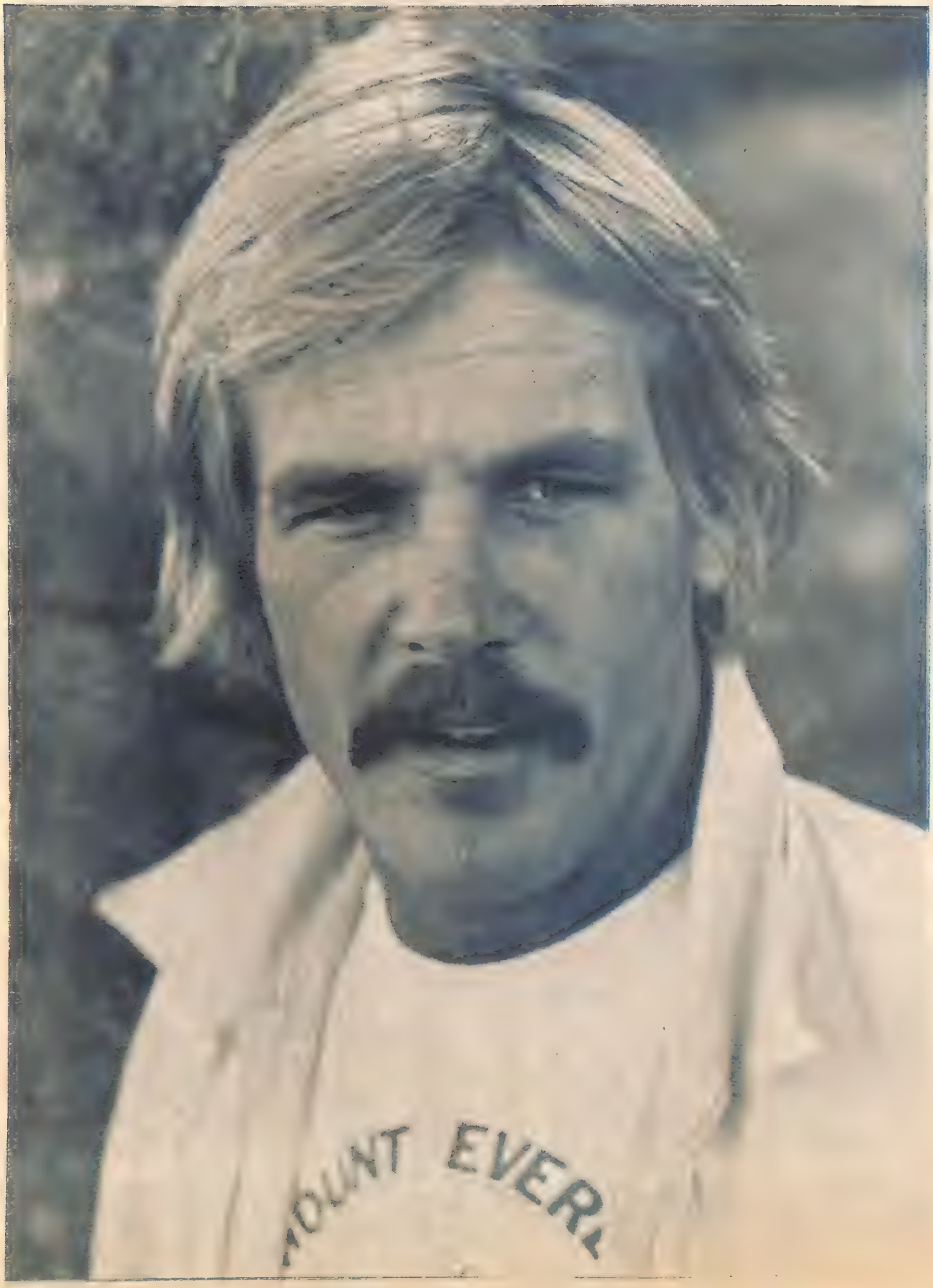
MOUNT EVERA

RED KİT

KENTTE GEZİNTİ

YİNE DE SALOON'A BİR GİRELİM...
ELLER YUKARI BUCK.. SENİ TUTUKLUYORUM!

PIRIL PIRIL PARLAYAN TEZGAHI VE TÜKÜRÜK ÇANAĞINI TANIYORSUNUZ.
RED KİT SİLAHIM YOK YANIMDA...
YOK ZARARI, SANA İYİ BİR DERS GEREK!

SAKİN POKER OYUNCULARINI DA TANIYORSUNUZ TABİİ...

ÖDÜ KOPAN BARMENİ DE...

HER ZAMANKİ SARHOŞU DA...
HEY BUCK! NE IŞMARLIYORSUN?
CLOP!

O CIRTLAK SESLİ LATERNALARI PİYANOLARI KAÇ KEZ GÖRDÜK...
2

BU YERLERİ ARTIK EZBERE BİLİYORUZ.. AMA KENTTE DAHA BAŞKA YERLER DE VARDIR...
KAŞINIYORSUN..
SALOON'DAN ÇIKALIM...
KLOPS
GEZİMİZİ SÜRDÜRELİM...
YALAK YERİNE BANYO KUVETİ KOYMALILAR.. BÖYLECE ANLAŞMAZLIK OLMAZ...
BERBER DÜKKANININ ÖNÜNE VARIYORUZ..
KÜÇÜK BİR ZİYARET...
BUYRUN.. BİRAZ BEKLEYECEKSİNİZ
3

DEVAM EDECEK

BİLMECE BULMACA?

Yanıtlar 64. sayfamızda

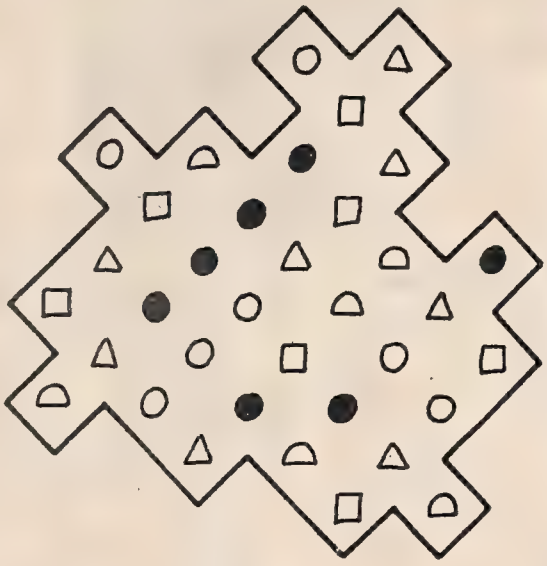

ŞEKİLLER

Yukarıdaki büyük şekli öyle çizgilerle bölelim ki çıkan her bölümün içinde beş küçük şekil olsun?

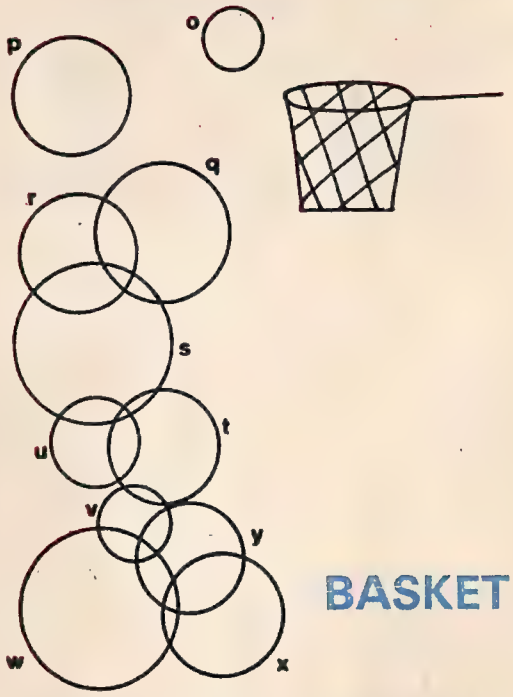

BASKET

Yukarıdaki halkalardan birinin çapı, sepetin çapına eşit. Acaba onu bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi ? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

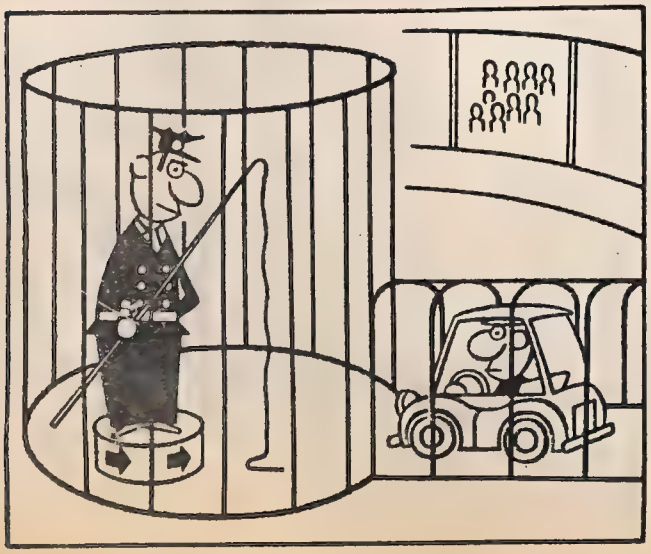

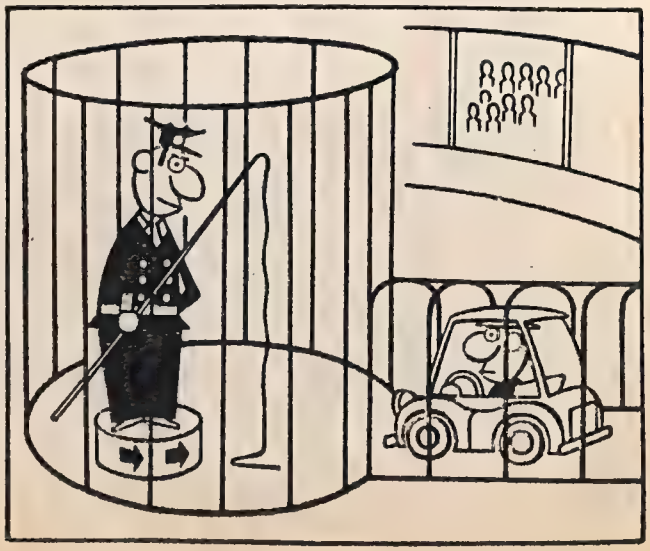

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Aydın'ın, turizm açısından gelişmiş bir ilçesi. 2) Bir şeyin olabileceği inancını doğuran görünüş. 3) (tersi) Yeterli miktarda olmayan – Çift olarak bulunan şeylerin her biri – (tersi) Bir yüzey ölçüsü birimi. 4) Düşüncesizce ve saygısızca ortaya atılan. 5) İlkel bir silah – Vücudun herhangi bir yerinden, açık yaralardan akan sarımtırak renkte koyu sıvı. 6) Kendini ağıra satan, naz eden – Bir hayvan. 7) Küçük bitki – Karışık renkli. 8) İnsan ve hayvan parmaklarının ucundaki sert ve duyumsuz kısım.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Uzay pilotu. 2) Muğla'nın bir ilçesi – Yumuşağın karşıtı. 3) (tersi) Pişirilmiş yiyecek. 4) Renksiz, kuvvetli ve beyaz bir ışık vererek yanan hidrokarbonlu bir gaz. 5) Dış çevre. 6) Kırmızı – Bir bağlaç – Beyaz. 7) Gizli tutulup söylenmemesi gereken şey – Bazı hayvanların tırnaklarına çakılan demir parça. 8) (tersi) Bir kimseye armağan olarak takılan altın, inci gibi şeyler – At yavrusu.

	17	16	
14			11
	12	13	
15			18

RAKAMLAR

Yukarıdaki boşlukları çeşitli rakamlarla dolduralım. Ve bunları çeşitli yönlerden toplayalım. Elde edeceğimiz sayı hep aynı, 42 olsun.

FİRAVUN

En öndeki Firavun şekli numara sırasını izleyen şekillerden birinin eşi. Acaba onu bulabilir misiniz?

YAZISIZ

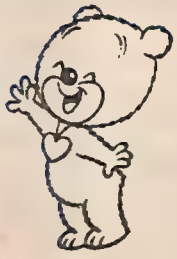

YANITLAR

- ŞEKİLLER :

- BASKET : " X " halkası.

- 8 FARK : (1) Sağda, üst köşedeki seyirciler. (2) Kafesin üst sağ köşesinin demiri. (3) Bakıcının şapkası. (4) Bakıcının sopasının üstündeki çember. (5) Bakıcının üzerine bastığı tahtanın üzerindeki işaret. (6) Kamçısının ipi. 7) Küçük arabanın içindeki adamın şapkası. (8) Küçük arabanın plakası.

- KARE BULMACA: Soldan sağa: 1) Kuşadası. 2) Olasılık. 3) Za — Eş Ra. 4) Atak. 5) Ok — İrin. 6) Nazlı — At. 7) Ot — Ala. 8) Tırnak
Yukarıdan aşağıya: 1) Kozmonot. 2) Ula — Katı. 3) Şa. 4) Asetilen. 5) Dışarı. 6) Al — Ki — Ak. 7) Sır — Nal. 8) Ikat — Tay.

- RAKAMLAR:

3	17	16	6
14	8	9	11
10	12	13	7
15	5	4	18

- FİRAVUN : 2 numaralı şekil.

Mektup Arkadaşı

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi yazın... bu köşede yayımlayalım.

- **SÜHAN AYHAN:** Yaşım 10. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, futbol oynamayı severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Emek Mah. 78. Sok No: 8/3 Bahçelievler — ANKARA
- **REMZİ TINAZLI:** Yaşım 10. Okumayı, müzik dinlemeyi, spor yapmayı severim. Karikatür, sigara paketi biriktiririm. Fenerbahçeliyim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Kasım Ali Sok. No: 30 Geçitkale-Magosa — KIBRIS
- **FEZAL YILMAZGİL:** Yaşım 10. Pul ve kart biriktiririm. Yüzmeyi, kitap okumayı ve gezmeyi severim. Yazışmak istiyorum.
Adres: Mithatpaşa Cad. Göztepe Durağı No: 843 K. 3 Elbirlik Ap. Göztepe — İZMİR
- **BAHADIR YÖNETÇİ:** Yaşım 11 Pul ve para biriktiririm. Fenerbahçeliyim. Dergi okurlarıyla yazışacağım.
Adres: 2011 Sok. No: 18 K. 2 D. 2 Bostanlı — Karşıyaka — İZMİR
- **ESEN ŞAHİN:** Yaşım 12. Pul biriktiririm. Resim yapmayı, kitap okumayı severim. Yazışmak istiyorum.
Adres: Hastane Cad. Açık Sok. No: 4/3 Antakya — HATAY
- **SAMİ KARAHAN:** Yaşım 14. Pul ve kart biriktiririm. Kitap okumayı, spor yapmayı ve gezmeyi severim. Yazışmak istiyorum.
Adres: Piri Mehmet Paşa Mah. Sokullu Sok. No: 11/3 KONYA
- **TÜRKAN NERGİS:** Yaşım 12. Boş zamanlarımda kitap okur, şiir yazar, müzik dinlerim. Kart biriktiririm. Yazışacağım.
Adres: OR — AN Sitesi 32/6 Çankaya — ANKARA
- **ÇİÇEK VARIŞLIER:** Yaşım 14. Pul, para, sigara kutusu ve kibrit kutusu biriktiririm. Müzik dinlemeyi severim. Fenerbahçeliyim. Yaşıtlarımla yazışacağım.
Adres: Neyzen Tevfik Sok. 7/13 Maltepe — ANKARA
- **LEVENT SOY:** Yaşım 8. Pul, anahtarlık, sabun biriktiririm. Futbolu severim. Beşiktaşlıyım. Yazışmak istiyorum.
Adres: Kırmızı Kuşak Sok. 21/3 Kadıköy — İSTANBUL

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

GÜZEL OKULUM

Benim güzel okulum
Aç kollarını bana
Bak sonbahar geldi
Geliyorum sana

Yaz gelince üzülürüm
Ayrılıyorum diye senden
Öyle üzülürüm ki
Ölürüm kederimden

BARIŞ GÜMÜŞÇEKİÇ

KARINCALAR

Minicik karıncalar
Nasıl da koşuşurlar
Sanki insanmış gibi
Çalışıp çabalarlar.

Yaz içinde hazırlar
Kış için yemeğini
Örnek olsun bizlere
Karıncanın emeği

MEHMET ŞENYURT

RENKLER

Al, yeşil, beyaz, sarı
Renkler dünyasının elemanları
Kimi savaşı simgeler
Kimi barışı

Kimi sevgiyi simgeler
Kimi doğayı
Ama bunların hepsi
Birbirinden güzel
Birbirinden ayrı

HASAN YARGIÇ

DÖRT MEVSİM

Lapa lapa kar yağar
Damlardan buzlar sarkar
Çocuklar kartopu oynar
Bunu bildiniz kıştır

Çiçekler açıyor
Ağaçlar yeşeriyor
Kuşlar yurdumuza göç ediyor
Bunu bildiniz bahardır

Başaklar sarardı
Yüzlerimiz karardı
Harman vakti yaklaştı
Bunu bildiniz yazdır

Sararmış yapraklar
Rüzgarlarla yağmurlar
Okula giden çocuklar
Bunu bildiniz güzdür

DEMET CANCA

KELEBEK

Pır pır uçar kelebek
Ne güzeldir seyretmek
Arı gibi çalışkan
Ne güzeldir kelebek

DORUK GENCER

DÜŞLERİN ARDINDAN

Doğa esintileri değiyor tenine
Ama o, dalmış düşlerine
Düşünür acaba varsıl olmak nasıl bir şey
Düşlerin ardından ince ince damlalar dökülür
Varsıl olacağı günleri bekliyor yine
Ama o, büyük bir düşün tutsağı yine

NİL YAVŞAN

ASLANLAR NEREDE?

Adamın biri hep parmaklarını şakırdatıyormuş. Arkadaşı dayanamayıp sormuş:

— Niçin böyle hep parmaklarını şakırdatıyorsun?

— Böyle yapınca aslanlar korkup kaçıyor!

— İyi ama burada hiç aslan yok ki...

Adam sakin sakin cevap vermiş:

— Görüyorsun ya parmaklarımı şakırdatmam ne kadar etkili oluyor...

BOZKURT ALİFENDİOĞLU

Hasan Basri Coşkun

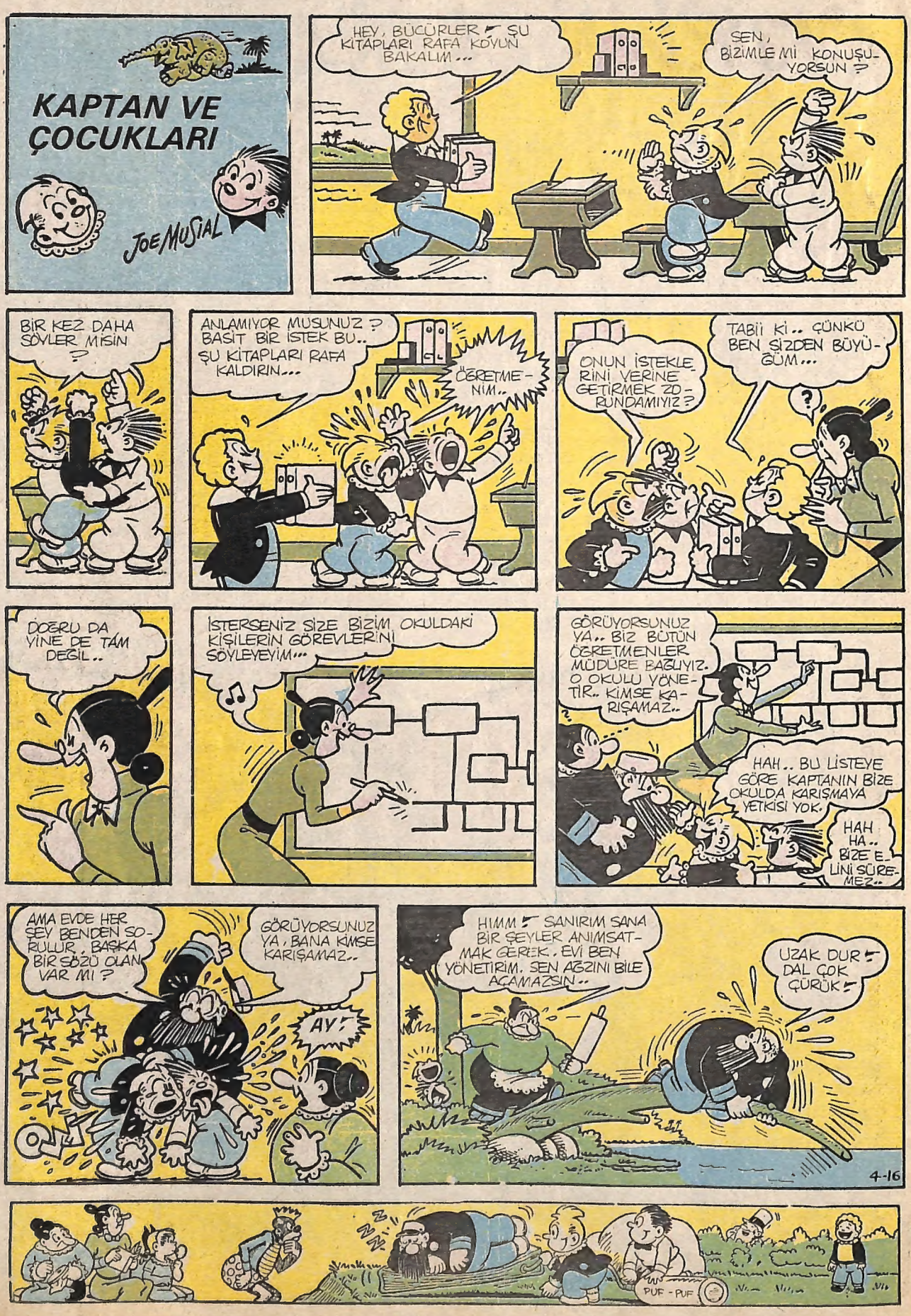
KAPTAN VE ÇOCUKLARI
JOE MUSIAL
HEY, BÜCÜRLER! ŞU KİTAPLARI RAFA KOYUN BAKALIM...
SEN, BİZİMLE Mİ KONUŞUYORSUN?
BİR KEZ DAHA SÖYLER MİSİN?
ANLAMIYOR MUSUNUZ? BASİT BİR İSTEK BU.. ŞU KİTAPLARI RAFA KALDIRIN...
ÖĞRETMENİM..
ONUN İSTEKLERİNİ YERİNE GETİRMEK ZORUNDAMIYIZ?
TABİİ Kİ.. ÇÜNKÜ BEN SİZDEN BÜYÜĞÜM...
?
DOĞRU DA YİNE DE TAM DEĞİL..
İSTERSENİZ SİZE BİZİM OKULDAKİ KİŞİLERİN GÖREVLERİNİ SÖYLEYEYİM...
GÖRÜYORSUNUZ YA.. BİZ BÜTÜN ÖĞRETMENLER MÜDÜRE BAĞLIYIZ. O OKULU YÖNETİR.. KİMSE KARIŞAMAZ..
HAH.. BU LİSTEYE GÖRE KAPTANIN BİZE OKULDA KARIŞMAYA YETKİSİ YOK.
HAH HA.. BİZE ELİNİ SÜREMEZ..
AMA EVDE HER ŞEY BENDEN SORULUR. BAŞKA BİR SÖZÜ OLAN VAR MI?
GÖRÜYORSUNUZ YA, BANA KİMSE KARIŞAMAZ..
AY!
HIMM! SANIRIM SANA BİR ŞEYLER ANIMSATMAK GEREK. EVİ BEN YÖNETİRİM. SEN AĞZINI BİLE AÇAMAZSIN..
UZAK DUR! DAL ÇOK ÇÜRÜK!
4-16
PUF - PUF

BOYAMA SAYFASI

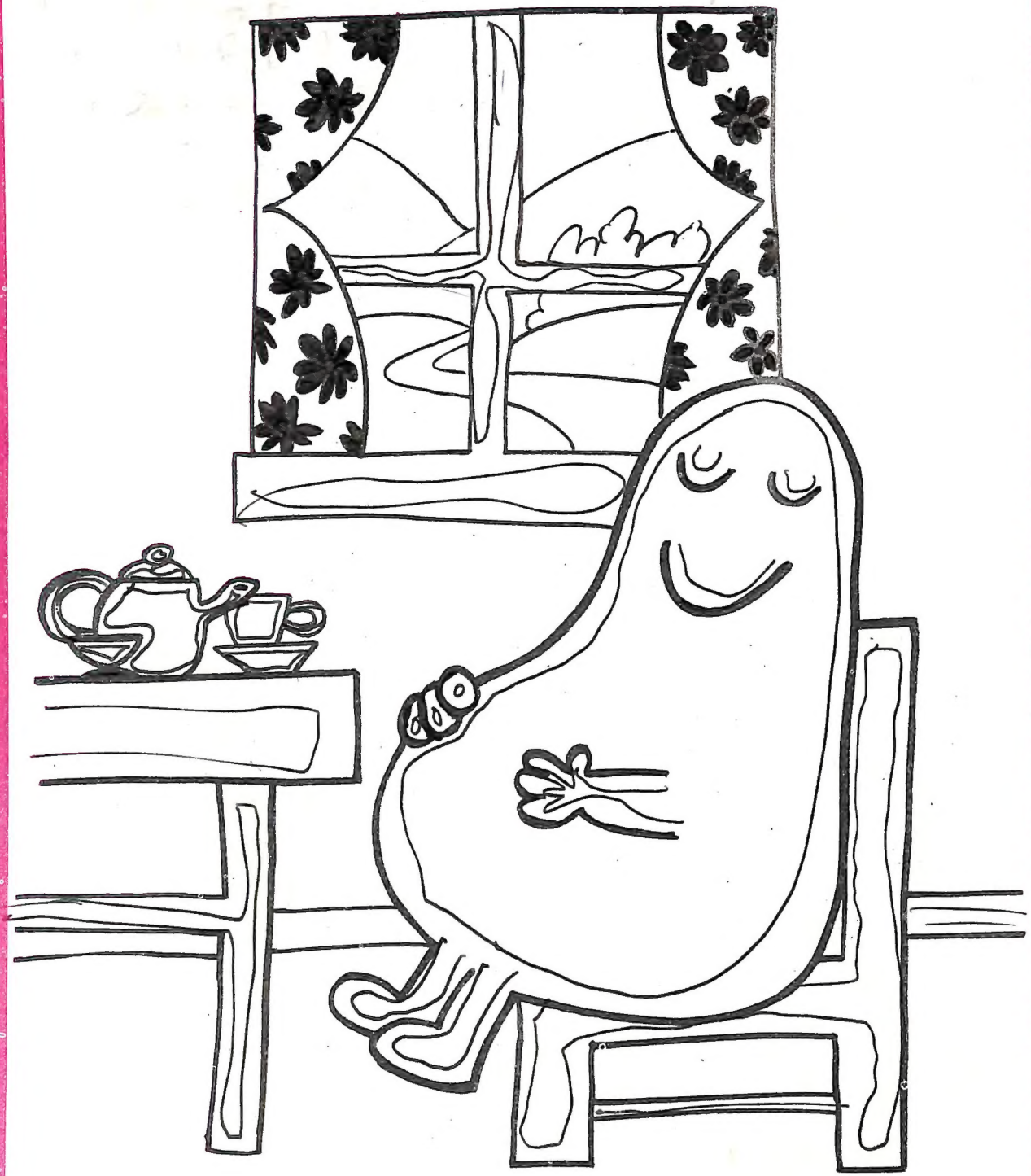

BAY OBUR

PALYAÇO

NİYAZİ YOLTAŞ